CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Delight thyself also in the LORD; and He shall give thee the desires of thine heart." Psalm 37 : 4

FEBRUARY 19th, 1960 - No. 432 - 12 Pages • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

15th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Knieval voor het Welvaartsbeeld

door Dave Valstar

President Eisenhower heeft naar aanleiding van de nationale begroting geruststellende woorden gesproken. Volgens hem is namelijk de vrije wereld voorbestemd om de strijd met het communisme te winnen.

Uiteraard vraagt men zich af waaraan hij deze wetenschap ontleent. In de gedachtengang van Eisenhower is het antwoord hierop heel eenvoudig. Naar zijn oordeel zal immers de toewijding aan de zaak van de persoonlijke vrijheid de balans in ons voordeel doen doorslaan.

Deze zienswijze opent wijde perspectieven voor hen die geloven dat de goede wil des mensen ten all tijde zal zegevieren. Zij roept evenwel bedenkingen op bij degenen die de kracht van een natie afmeten naar haar geestelijke gesteldheid. Het streven naar vrijheid is naar onze overtuiging van betrekkelijk weinig waarde wanneer men tegelijkertijd weigert zich door Gods geboden te laten richten.

In de Verenigde Staten heeft zich over het standpunt van Eisenhower een levendige en soms verbitterde discussie ontwikkeld. De politieke commentator, Walter Lippmann, die in diplomatieke kringen in hoog aanzien staat, heeft zelfs de regering verweten het volk in slaap te sussen. Volgens hem bewijzen de feiten dat Amerika in de bewapenings-wedloop bij de Sovjet-Unie ten achter ligt. Hij gelooft zelfs dat Rusland binnen enkele jaren drie maal zoveel missiles zal bezitten als Amerika.

Deze mening werd weersproken door de Secretary of Defence, Thomas Sovereign Gates, die aan de hand van rapporten van de geheime inlichtingendienst een heel wat rooskleuriger beeld gaf.

* * *

Dit officiële standpunt wordt niettemin door velen in twijfel getrokken, vooral omdat Mr. Gates zijn berekeningen baseerde op rapporten die zich bezig hielden met de vraag wat de Sovjet-Unie naar alle waarschijnlijkheid zal doen. De militaire reporter van de "Washington Post", John Norris, merkte naar aanleiding hiervan op dat "it was a reliance upon Japanese intention rather than capabilities prior to Pearl Harbor that allowed the Japanese fleet to steal safely in and smash Pearl Harbor. The U.S. commanders knew the Japanese were at sea in vast numbers capable of such an attack, but estimated they probably would not do such a thing".

Het is Walter Lippmann's verdienste naar de oorzaken van deze ontwikkeling te hebben gezocht. Daaruit blijkt dat hij zich niet tevreden laat stellen door berekeningen, doch veelmeer geïnteresseerd is in de geestelijke gesteldheid van de natie en daarin de waarborgen voor onze veiligheid zoekt.

Mr. Lippmann is wat dit laatste betreft niet erg gerust. Hij ziet namelijk een duidelijk verband tussen de karige wijze waarop de defensie van de zo noodzakelijke fondsen wordt voorzien en de materialistische levensbeschouwing van het Amerikaanse volk. Naar zijn oordeel is men zo gesteld op gemak en welvaart, dat slechts weinigen bereid zijn om offers te brengen.

Woordelijk schrijft hij: "The U.S. goal is to maximize consumption. That is a very low national goal, and altogether unworthy of a great nation which has a great part to play in human affairs. The object of the U.S. economy should not be to become fat with consumer goods. It should be to use the wealth and the power which the economy can produce to support the national purposes which the U.S. so frequently proclaims."

En hij voegt hieraan toe: "If the U.S. people really believe in the ideals and the spiritual aims about which so much is said, they have something else to do besides maximizing the enjoyment of consumer goods." Scherper kan het welhaast niet gezegd worden.

In dit licht bezien is het te verstaan waarom Lippmann zo verontwaardigd is over de houding van de Amerikaanse regering, die enerzijds het volk gerust stelt door te wijzen op de onoverwinnelijkheid van de democratie en anderzijds de veiligheid van deze staatsvorm in gevaar brengt door de verdediging op het tweede plan te plaatsen.

* * *

Mr. Lippmann wijst dus het materialisme aan als de wortel van alle kwaad en neemt terecht waar dat deze levensbeschouwing de mensen geesteloos en zelfzuchtig maakt. Hij had ook kunnen zeggen dat zij de relatie tussen de verschillende levenskringen, zoals men deze aantreft in de strijd om sociaal-culturele beslissingen op politiek terrein, verzakelijkt.

Het is evenwel te betreuren dat de schrijver, zoals zo velen van zijn vakgenoten in Noord-Amerika, het bij deze waarneming laat en geen nieuwe wegen aanwijst waarlangs onze cultuur herstel kan zoeken. Zolang Mr. Lippmann de Schriften niet ter hand neemt is hij hiertoe ook onbekwaam.

Het Woord van God houdt ons immers nadrukkelijk voor dat de mens Gods beelddrager is en dat deze benaming zijn plaats in dè wereld en zijn ganse bestaan bepaalt. De mens zonder Christus ontkent deze waarheid en stelt zichzelf in het middelpunt. Daardoor komt hij tot een grenzeloze overschatting van eigen kunnen en gelooft hij dat de goede wil des mensen in de strijd tegen het kwade altijd de overwinning zal behalen. Indien wij ons niet vergissen ligt deze houding ten grondslag aan de door Mr. Lippmann genoemde gemakzucht en nationale zelfzucht.

Dit behoeft nog niet te betekenen dat aan de godsdienst in Noord-Amerika geen plaats meer wordt ingeruimd. Indien men op de statistieken mag afgaan is juist het tegendeel het geval. Maar ook hier hangt weer alles af van de vraag welke God men dient.

Dr. A. J. Janse de Jonge heeft in zijn boek "Anthropologie en geestelijke volksgezondheid" niet zonder reden gewaarschuwd tegen het gevaar van religieuze projectie. Men kan zich van God ook een voorstelling maken die overeenstemt met eigen verlangens en denkbeelden omtrent zichzelf.

Op deze wijze kan er een beeld ontstaan van een God die in het bijzonder belangstelling heeft voor Noord-Amerika, de aldaar gemaakte fouten met een glimlach terzijde schuift en met welbehagen toeziet hoe Zijn kinderen zich vermaken met de nieuwe car en zich op Thanksgivingsday zat eten aan de turkey.

De God van de Schriften vraagt echter boven alles zelfverloochening en erkenning van schuld. Hij doorzoekt onze harten en vindt daar altijd weer zelfhandhaving. Desondanks heeft Hij Zijn Zoon naar de wereld gezonden opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren zou gaan, mar het eeuwig leven zou beërven.

In deze belijdenis ligt ook voor Noord-Amerika de enige oplossing. Tegenover het dreigende gevaar van 't communisme kunnen we alleen rustig zijn wanneer wij ons betrouwen stellen op de Schepper van Hemel en aarde, die door oorlogen en geruchten van oorlogen heen Zijn Koninkrijk doet komen.

EEN GLAZEN WOLKENKRABBER

Dit wonder der bouwtechniek staat op de Fifth Avenue in New York. Practisch alles aan het 28 verdiepingen tellende gebouw bestaat uit glas, zelfs de buitenmuren, die uit groengetint warmte-absorberend glas zijn opgebouwd en de pijpen en leidingen. Van de deurknoppen tot de [illegible] is het alles helder of donker glas wat de klok slaat.

Waar het niet anders kon heeft men naast het glas ook nog wat metaal, hout en textiel verwerkt, maar deze materialen vallen in het niet voor het oog van de bezoeker die aan alle kanten door glas is omgeven.

Op onze foto krijgt U een indruk van de glazen kolos en — het is maar dat U het weet — maar helemaal onderaan is ook nog een winkel gevestigd en hier verkoopt men uitsluitend . . . glas.

SPOEDVERKIEZINGEN IN 1961 ?

De leiding zowel van de Liberal Party als van de C.C.F. houdt rekening met de mogelijkheid van een vervroegde nationale verkiezing in 1961. De verschillende partij-organisaties in den lande zijn gealarmeerd en staan thans klaar om op een wenk van de hogere partijleiding onmiddellijk aan het werk te gaan om een grootse propaganda-campagne voor te bereiden.

De Conservatieven hebben door hun regeringspositie de zaak min of meer in eigen hand; de beslissing, wanneer de verkiezingen gehouden zal worden, hangt af van Prime Minister John Diefenbaker. Maar om verschillende redenen schijnt het welhaast zeker te zijn, dat de verkiezingen, die onder normale omstandigheden in 1962 verwacht mochten worden, vervroegd gehouden zullen worden in 1961.

Daar de regering kan beslissen, op welk tijdstip de nationale verkiezingen gehouden zullen worden, ligt het voor de hand, dat dit zoveel mogelijk zal zijn op een moment, dat gunstig is voor de Conservatieve Partij. En nu is door verschillende economen reed voorspeld, dat 1962 'n jaar van ernstige economiche crisis zal worden. Als in zo'n crisis een verkiezing gehouden zou worden, ligt het voor de hand dat de oppositie van de gelegenheid gebruik zal maken om de regering de schuld te geven van de tegenslagen, teneinde zodoende zelf garen te spinnen bij de emoties van een materiele depressie.

Ook één van de meest gerespecteerde economische adviseurs van de regering, Dr. O. J. Firestone heeft de mogelijkheid van een depressie in 1962 voorspeld. Hij meende zelfs dat dit wel eens de ergste crisis kon worden na de beruchte dertiger jaren.

Met deze wetenschap moet de regering dan een keus maken tussen drie mogelijkheden,

- verkiezingen in een crisisjaar met veel werkloosheid,
- de verkiezingen een jaar uitstellen tot 1963, waarbij de regering zijn maximum-tijd van vijf jaar vol maakt,
- spoedverkiezingen in 1961.

Verschillende tekenen wijzen er op, dat de raadslieden van de regering aandringen op vervroegde verkiezingen, omdat zij de kansen voor de Conservatieven veel beter achten in 1961 dan in of na een depressie. Momenteel is er ook nog de overwinnings-invloed van de laatste verkiezingen, die echter hoe

(Vervolg op pag. 2)

Wereld-Tentoonstelling in Montreal ?

Canada heeft verzocht om de wereldtentoonstelling van 1967 in Montreal te houden, ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van het Domonion in dat jaar. Oostenrijk heeft verzocht, deze tentoonstelling in Wenen te houden en Moskou schijnt ook geinteresseerd te zijn.

De Canadese regering en de House of Commons hebben ingestemd met de plannen voor Montreal en er officiele steun aan verleend. Om het terrein te Montreal voor een dergelijke tentoonstelling in te richten, is een bedrag van minstens 40 millioen dollar nodig, waarvan de federale regering 20 millioen wil betalen, de provincie Quebec 15 millioen en de stad Montreal 5 millioen. Bovendien schijnt echter de stad een enorm bedrag te moeten besteden aan de verbetering van hotelaccomodatie en vervoersgelegenheden, daar het anders vrij zeker is, dat de tentoonstelling niet naar Montreal komt, maar naar Wenen zal gaan. Men spreekt van een aanvullend bedrag van 40 millioen voor het verbeteren van de stad.

Dit zal niet enkel verlies zijn. Montreal heeft op verschillende punten dringend verbetering nodig, die nu mischien iets sneller aangebracht zal worden. Bovendien zijn er verschillende voordelen verbonden aan het feit dat er in een bepaalde stad een wereldtentoonstelling gehouden wordt. Brussel, dat in 1958 de Wereldtentoonstelling had, betaalde in totaal $62 millioen en ontving aan directe en indirecte belastingen e.d. $68 millioen terug.

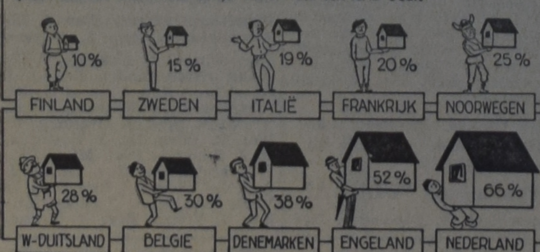
In Holland staat een huis

Onze grafiek geeft een overzicht hoe groot het percentage woningen in Europa is dat meer dan vier kamers bevat, de keuken is daarbij niet meegeteld, wel zijn de z.g. woonkeukens meegerekend als kamer.

Nederland heeft van W.-Europa het hoogste percentage grote woningen.

De verschillen in grootte van de woningen wordt veroorzaakt door tal van faktoren als smaak, gemiddelde gezinsgrootte, kosten, etc. Bij een vergelijking van de verhoudingen in de div. landen moet men ook bedenken dat het in onze grafiek alleen gaat over het *aantal* kamers, of deze in de diverse landen overal even groot zijn is een andere kwestie. Zo bouwt b.v. Italië over het algemeen de grootste slaapkamers van Europa, n.l. ongeveer $35m^2$, terwijl Nederland, dat in verhouding de meeste grote woningen bezit, de kleinste slaapkamers bouwt en wel gemiddeld $19m^2$.

NEDERLAND HEEFT DE GROOTSTE WONINGEN VAN W-EUROPA

DE VERKIEZINGEN

(Vervolg van pag. 1)

langer hoe minder wordt, naarmate de tijd verstrijkt. De grote overwinning van 1958 wordt door de deskundigen van zoveel invloed geacht, dat een overwinning in 1961 erdoor haast verzekerd schijnt te zijn. Ook een vooraanstaand lid van de regering verklaarde kortgeleden "We hebben een veel betere kans om te winnen in 1961 dan wanneer we zouden wachten tot 1963".

* * *

De zitting van het parlement, die thans in volle gang is, schijnt reeds door de verwachtingen van een spoedige verkiezing beinvloed te worden. Over en weer is men op z'n qui vive en van alle kanten wordt geprobeerd, politiek munt te slaan uit onderwerpen, die anders met weinig woorden afgedaan konden worden.

De Troonrede heeft ook een enorm debat uitgelokt; — niet zonder reden overigens. Hoewel de Troonrede zelf weinig schokkend nieuws bevatte en door verschillende politici zelfs als een tegenvaller werd beschouwd, bleek er achteraf heel wat over te zeggen te zijn. Vooral datgene, waarover in de Troonrede niet gesproken was, bleek belangrijk te zijn. Zo was het heel opmerkelijk, dat in de Troonrede met geen woord gerept werd van de landsverdediging, een onderwerp van eerste orde, waarover de regering constant door de oppositie wordt aangevallen.

Evenmin werd het onderwerp 'Inflatie' in de Troonrede aangeroerd, noch was er enige beschouwing van de financiele positie van het land te horen. Dit was wel zeer opmerkelijk, daar slechts enkele dagen voor de opening van het parlement de Minister van Financien, Fleming een rede over dit onderwerp had gehouden, waarin hij belangrijke dingen zei. Hij waarschuwde tegen een te snelle economische ontwikkeling. Hij raadde aan, bedachtzaam te zijn bij het uitgeven van geld en hij voorspelde, dat deze periode van voorspoed in een depressie zou uitlopen en dat Canada zichzelf uit de wereldmarkt zou verdrijven, als de Canadese prijzen door de eisen van het Canadese volk steeds hoger blijven gaan.

Ook de gouverneur van de Bank of Canada, James Coyne, die vijf dagen na de opening van het parlement een toespraak in Winnipeg hield zeide, dat Canada al vijf jaar lang boven zijn stand leeft en steeds dieper in de schuld komt. Het is inderdaad vreemd, dat de Troonrede van zulke ingrijpende zaken geen melding maakte.

Een Open Brief aan de Kerken

Ons bereikte het verzoek tot opname van onderstaande open brief. Calvinist-Contact is echter geen kerkblad, en zal zich deswege niet mengen in een kerkelijk gesprek. De overweging, dat velen onzer lezers zich voor het onderwerp zullen interesseren, heeft ons doen besluiten het ingezonden stuk op te nemen zonder verder commentaar. Tot onze spijt kunnen wij geen discussie in ons blad hierover toestaan. Daarvoor zij verwezen naar de kerkelijke pers. *Red.*

INGEZONDEN.

Aan de leden van de Canadian Reformed Churches en de Christian Reformed Church in Canada.

Broeders en Zusters,

Wij wenden ons hierbij tot U omdat wij ernstig verontrust zijn over de bestaande kerkelijke toestand, waarbij wij, die naar Schrift en belijdenis bij elkaar behoren, de Here niet gezamenlijk dienen, integendeel, hoe langer hoe meer van elkaar vervreemden.

Het mag een verheugend verschijnsel worden genoemd, dat o.a. in Nederland een groeiend verlangen is naar kerkelijke eenheid. Wij mogen ons hierom verblijden, omdat er uit blijkt, dat er iets verstaan wordt van het gebed om eenheid, zoals onze Heiland dat gebeden heeft.

Wie waarachtig uit het geloof leeft, zal nooit genoegen kunnen nemen met de verscheurdheid in de openbaring van het lichaam van onze Here Jezus Christus. Het moet ons dan ook tot dankbare blijdschap stemmen, dat de pogingen om broeders en zusters die kerkelijk van elkaar gescheiden leefden, bij elkaar te brengen, met zegen bekroond zijn geworden.

De breuk moet echter niet alleen in sommige plaatsen in Nederland worden geheeld, maar wij mogen niet rusten voordat alle Gereformeerde belijders, ook in Canada, alles hebben gedaan om weg te nemen wat de kerkelijke eenheid belemmert, ook al moet dan misschien het initiatief genomen worden door de plaatselijke kerken en vanuit de rijen der Christusbelijders.

Er zijn schreden gezet op de weg naar een nieuw begin. Wij beseffen het, de jaren van kerkelijk naast elkander leven, zijn niet zomaar overbrugd. Wij weten echter dat wij verantwoordelijk zijn voor elkaar en kennen de eis van onze Heiland: dat wij één moeten zijn, "opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt." (Joh. 17:20, 21). Wij beiden willen toch alleen buigen voor het Woord des Heren, beiden hebben wij dezelfde belijdenis in de 3 Form. van Enigheid. Samen hebben wij één doop, waardoor wij allen in de Christelijke kerk zijn ingelijfd. Moet, daar wij allen één zijn in Christus en staan op dezelfde grondslag van Schrift en belijdenis, de liefde tot Hem en tot de broeders en zusters niet dringen tot kerkelijke eenheid, ook al is het dat er nog verschilpunten blijven bestaan?

Laten wij daarom de voortgaande verontrusting over wat is geschied, aanwakkeren. God zegt ons nergens, dat dat alleen mag door het schrijven van een artikel op een studeerkamer en niet b.v. door persoonlijk gesprek en contact.

Laten wij met een warm hart en in een liefdevolle houding in de bres gaan staan voor een vergaderen van de ware Christ gelovigen op de grondslag alleen van Schrift en confessie.

Wij citeren wat Prof. H. J. Jager schreef in Opbouw van 15 Januari 1960. "Wij zullen moeten leren elkander te verdragen, ook wanneer wij het theoretisch niet eens zijn. Als wij practisch maar één zijn in Christus. Eén in waarheid. Eén in de liefde. Eén in het geloof.

Wij moeten God bidden om éénheid van allen die de zaligheid buiten zichzelf in Jezus Christus zoeken. En op die eenheid moeten wij aanwerken ook. Wat eenmaal gescheiden is, groeit niet in een paar dagen naar mekaar toe. Maar we zouden moeten beginnen in ons spreken en schrijven en ontmoeten een beetje christelijk en broederlijk en vriendelijk tegen elkaar te zijn. Om Gods wil. Om onszelf wil. Terwille van de wereld."

Broeders en zusters, de tijd is kort. Geve God, dat wij ernst maken met Zijn eis tot eenheid, opdat Hij ons bij Zijn wederkomst verenigd vinde in ware liefde en gemeenschap.

Met broederlijke groet,
A. Goossen
R.R. 1, Paincourt, Ont.

Dutch Players in Toronto Music Hall

The famed Netherlands string quartet, one of Europe's leading chamber groups, makes its first Toronto appearance at the Royal Conservatory of Music in a cycle of three evenings of quartet music, February 25, 26 and 27. The concert will conclude the eighth annual Special Events Series at the school.

Contemporary works will be featured on the three programmes, the first having Hindemith's Third Quartet, the second concert, Bartok's First Quartet, and on the final evening an unfinished quartet by the doyen of Dutch composers, Willem Pijper.

A fevent sponsor of quartet music since its inception, the Conservatory series has presented top string groups in consecutive concerts similar to this year's. Programmes will be in the school's Concert Hall and begin at 8:30 p.m.

Goedkoop Verfafbijtmiddel

Het verwijderen van oude verf kan een langdurig en moeizaam werkje zijn. Maar zie hoe Gillett's Lye U kan helpen, tegen een fractie van de prijs van gewone 'paint removers'. Los 1 busje Lye op in 1 quart water. Roer in een andere pan 4 volle tablespoons corn starch of bloem in 2 quarts water. Voeg dit papje, onder constant roeren, langzaam toe aan de Lye-oplossing, zodat U een dikke pasta zonder kluiten krijgt. Bescherm Uw handen met rubber handschoenen en strijk zo de pasta in een dikke, gelijke laag op het geverfde oppervlak. Doe kleine stukjes tegelijk en krab af met een schildersmesje, zodra de eerste tekenen van opdrogen te zien zijn. De oude verf gaat er zo gemakkelijk af. Dozijnen dergelijke tijd- en geldbesparende wenken zijn te vinden in een gratis 60 pag. boekje. Schrijf aan: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke W., Montreal. (Adv.)

LEZERS SCHRIJVEN:

(Uit Alberta)

We zenden hierbij het abonnementsgeld voor C.C. dat we graag en met veel genoegen lezen. Er is niet veel bij wat overgeslagen wordt, al is er in ons gezin van 9 niet zoveel tijd voor lezen. Zowel de meer leerzame stukken als "Arie" en de gedichten zijn altijd de moeite waard.

(Mrs.) S. T.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.
Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst. In charge of editorial matters: D. Farenhorst.
Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.
Department Editors: Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.
Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Mevr. J. M. De Groot—Vreugdenhil (Netherlands), Rev. J. De Jong, Rev. H. De Moor, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Dr. J. Roukema, M.D., Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G. Scholten (Netherlands), Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), Mr. J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

„NIET TEVERGEEFS . . ."

ZAL DE DOODSTRAF AFGESCHAFT WORDEN ?

Er is een zaak van groot belang, die op het ogenblik de gedachten van vele leden van het Canadese Kabinet, van het Parlement en van vele burgers bezig houdt. Het is de vraag: — moet de doodstraf gehandhaafd worden, of niet? Deze vraag is daarom zo belangrijk, omdat zij niet maar betrekking heeft op materieel of politiek terrein, zoals de meeste kwesties, welke in het parlement afgedaan worden. Hier heeft men te doen met een diepere zaak, een zaak waarbij het allereerst aankomt op de persoonlijke levensbeschouwing van de mens. Het is daarom zo belangrijk, dat wij juist in dit geval letten op de gedragingen en uitingen van onze parlementsleden, omdat juist hierin hun ware achtergrond zal openbaar worden.

In het parlement heerst over deze zaak een verwachtingsvolle spanning. Prime Minister Diefenbaker heeft zijn partijgenoten laten weten, dat in dit geval geen "partijpolitiek' bestaat, dat ieder man vrij is, om volgens zijn eigen geweten te stemmen en dat niet van iemand verwacht wordt, dat hij de leiders zal volgen. En nu blijkt, dat verscheiden parlementariers ervoor terugdeinzen om zelfstandig te denken en te handelen. Dit is een droevige toestand en het bewijst, dat velen van de vertegenwoordigers van ons volk geen leiders, maar eerder 'volgers' zijn.

Overigens worden ze niet onkundig gelaten van de wensen van het volk. In de verschillende dagbladen verschijnen bijna dagelijks ingezonden stukken van lezers over dit onderwerp, dat soms met 'capital punishment" wordt aangeduid, soms met "corporal punishment" en soms met "Death Penalty". In deze brieven van lezers vernemen wij zo ongeveer de gedachten, welke het Canadese volk over deze kwestie heeft. En ook dat is over het algemeen maar een bedroevende geschiedenis.

Immers, het blijkt uit de vele brieven, die wij in de dagbladen lezen, dat er vele humanistische beschouwingen en menselijke redeneringen over dit vraagstuk bestaan. Ook zijn er nog verscheidene, die met behulp van bepaalde Bijbelteksten proberen, er een christelijke of bijbelse beschouwing over op te bouwen. Maar het is opvallend en ontmoedigend, dat er bijna niemand schijnt te zijn, die het verband ziet en erkent, dat het Nieuwe Testament legt tussen overheid, overtreding en straf zoals in Romeinen 13:1-7 en 1 Petrus 2:13-17. Met deze bijbelse grondslag van gezag en recht zal men moeten beginnen. Alleen als men hiervan uitgaat, kan men de zaken in de rechte verhouding zien.

Allereerst blijkt dan, dat de overheid de taak heeft het recht te handhaven, de gehoorzame onderdaan te beschermen en de boosdoener te straffen, desnoods met het zwaard, want "zij draagt het zwaard niet tevergeefs". Velen zouden maar liefst de overheid het zwaard willen afnemen. "Bouw scholen, dan kunnen we de gevangenissen wel sluiten", heeft men wel eens gezegd. Maar de Bijbel spreekt anders, want niet het volk zal uitmaken, of de overheid al of niet het zwaard zal dragen en hanteren. De overheid is immers "Gods dienaresse", en niet de dienares van het volk. Men blijft debateren over het voor en tegen van de doodstraf zonder zich gezamenlijk te bukken onder het gezag van de Heilige Schrift.

En zo komt men soms met de redenering, dat niet de wet, maar de genade de overhand moet hebben, dat we meer vergevensgezind moeten zijn en dat wij het goede moeten zoeken voor de overtreder inplaats van wraak te nemen. Schonk Jezus geen vergeving aan de overspelige vrouw?

Dit is echter een vreemde verwarring van gedachten. De Zoon des mensen is niet gekomen om de wet te ontbinden, maar om die te vervullen. Wel predikte Hij de vergeving der zonden, maar geen verzachting van de straf op de zonde. De moordenaar aan het kruis werd door Jezus niet vrijgemaakt van zijn doodstraf, maar wel gewassen van zijn schuld, zodat hij thans met Jezus in het Paradijs is. En in het geval van de overspelige vrouw heeft Jezus niet tegen de Joden gezegd, dat ze haar moesten laten gaan; — hij gaf hen toestemming, de doodstraf ten uitvoer te brengen, maar hun geweten klaagde hen aan in Zijn nabijheid . . .

Vergeving? Inderdaad, er is voor de ergste der zondaren vergeving mogelijk, zelfs in het laatste uur van zijn leven. Predikt dit aan de gebondenen en laat de gevangenen de boodschap horen van bevrijding door het bloed des Lams. Maar dat is iets geheel anders dan het verzachten of verminderen van de straf, waarmee in vele gevallen de humanistische gedachte verbonden is, dat het gezag aan het volk ontleend wordt inplaats van aan God.

Het is een ernstige misvatting, te menen, dat de overheid een vergevingsgezinde houding moet aannemen of de genade moet toepassen, inplaats van het recht. Immers, de prediking van genade en vergeving is opgedragen aan de Kerk van Christus tot behoud van mensen, die in de allereerste plaats moeten beseffen, dat zij strafwaardige zondaren zijn. Wanneer wij de begrippen van zonde en straf gaan afbreken, moeten wij niet menen, daarmede God een dienst te bewijzen, noch de mensheid. Het is slechts opstand tegen God en tegen Zijn ordeningen. Wie Christelijke politiek wil bedrijven en het christelijke standpunt wil innemen ten aanzien van de doodstraf moet beginnen en eindigen met het Woord van God alleen.

Er zal wijsheid voor nodig zijn, om de wetgeving passend te maken voor de tijd waarin wij leven. Er is een tijd geweest, dat in het "christelijke" Engeland jonge kinderen werden opgehangen wegens diefstal van enkele pennies. Ernstig zal thans overwogen moeten worden, op welke wijze de doodstraf moet worden toegepast en voor welke misdrijven. Maar daarbij zal als basis moeten gelden de Godelijke uitspraak: "Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden". God heeft de mens gemaakt, niet zomaar, doch naar Zijn beeld en gelijkenis en daarom heeft Hij de overheid een zwaard in de hand gegeven, ter bescherming van dat scheppingswerk.

ON YOUR WAY

For the love of money is a root of all kinds of evil.
1 Tim. 6 : 10.

The better acquainted you become with the Bible, the more it will surprise you. One of the surprising things is to learn how often the Bible has something to say about your and my money. When church people say that a minister should not preach about the finances of the church, he should preach the Gospel, these people have never been startled by the way God talks about money in the Bible.

Again, the better acquainted you become with life, the more you will be surprised by what actually moves men and women in their living. Let us not now think of people outside of the church. Let us just fix our attention upon the people with whom you sit at the communion table. Is the driving passion that of **living**, or of **making a living**? There is a great difference between these two.

Sad experience teaches that the root of many of the evils that blight the life of the church is **love of money**. What is actually back of the trouble between two competitors in business? Why are they saying unkind and slanderous things about each other? What is the cause of the poor relation between the Christian employer and the Christian employee? Why are they not getting along cordially? What is the reason for the half-hearted greeting with which they greet each other in the morning? Have you guessed it?

How does it come about that Christian people are jealous of each other's prosperity, and find it difficult, if not impossible, to rejoice in the success of another fellow Christian?

How do you explain that Christian parents will allow their growing sons and daughters to stay away from catechism classes because a part-time job happens to interfere? Could it be that material gain weighs heavier than spiritual nurture?

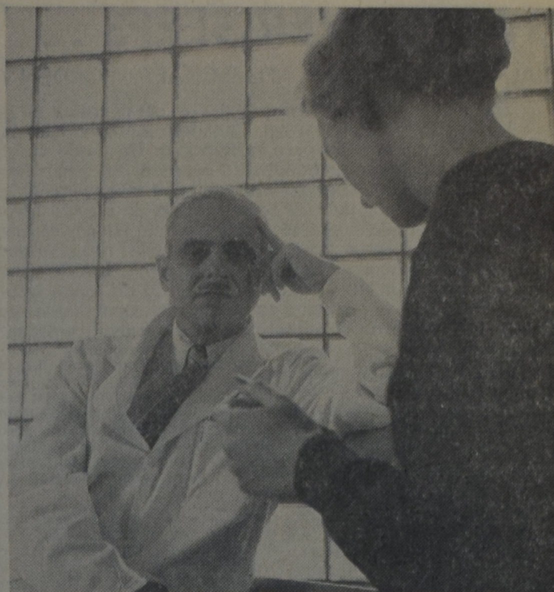
Just why is it that so many of our people object to the quotas for the cause of Christ and His Kingdom, when they do not hesitate to buy expensive T.V. sets; and those who smoke will spend more per year for tobacco than the full amount required per year for all denominational Kingdom causes?

Such questions can easily be multiplied. If only the power and purpose of God's saving grace in Jesus Christ more fully possessed God's people, the picture would change. Things have not changed a great deal since Paul wrote, "For the love of money is a root of all kinds of evil." The Bible says surprising, but true, things.

J. C. Verbrugge.

DE ZIEKEN VAN GEEST en hun Genezing

Door Ineke Parlevliet

Belangrijke successen in de behandeling van geesteszieken met een opwekkingsmiddel "chlorpromazine" zijn behaald door Dr. Heinz Lehmann, directeur van het Verdun Hospital te Montreal.

We waren een volle dag uitgenodigd om de gasten te zijn van The Ontario Hospital in Hamilton, Ont., waar wij enige lezingen voorgeschoteld kregen betreffende de functie en het doel van dit ziekenhuis benevens de aard der zieken.

Daarna werden wij in de gelegenheid gesteld om een gedeelte van deze inrichting te bezichtigen.

Onze groep bestond uit predikanten en priesters, probation officers, verpleegsters van the Public Health Unit en maatschappelijk werksters van verschillende Children's Aid Societies.

Het doel van deze excursie was om wat meer bekendheid te geven aan het wezen van The Ontario Hospital en haar verplegings- en geneesmethoden. In het algemeen wordt een patient, die geesteszick is geweest, ook nà zijn genezing nog maar al te vaak beschouwd als "crazy". Hij of zij is voor het verdere leven als zodanig getekend en wordt door zijn familie en naaste omgeving blijvend als een apart mens betiteld. Dat dit zeer remmend werkt op de aanpassing van de patient aan de buitenwereld en ook zijn kans op werk erg bemoeilijkt, is begrijpelijk.

Helaas beseffen maar weinig mensen dat als een patient volledig genezen is, hij ook inderdaad geestelijk weer even gezond is als ieder ander normaal mens. Daar het voor deze patienten zo enorm belangrijk is, dat de samenleving hen weer als "gezond" en normaal accepteert, organiseert the Ontario Hospital deze excursiedagen voor bovengenoemde groepen, opdat zij de wetenschap, door deze samenkomsten opgedaan, weer verder uit kunnen dragen en hierdoor mede helpen de maatschappij meer ontvankelijk te maken voor de problemen van deze ex-patienten.

Vandaar dat ik graag hiertoe mijn steentje bijdraag en U iets vertel van wat ik die dag hoorde en zag.

THE ONTARIO HOSPITAL

is prachtig gelegen en bestaat uit vele verspreid staande gebouwen, die omgeven zijn door bomen en parken. Het ziekenhuis is berekend op de verpleging van 1150 patienten, maar momenteel verpleegt men er ruim 1700! Door plaatsgebrek moeten veel bedden 's nachts op de gang gezet worden, wat bijzonder ongerieflijk is voor zowel de patient als het verplegend personeel.

Men kijkt reikhalzend uit naar de opening van de nieuwe in aanbouw-zijnde gebouwen. Het Ontario Hospital moet de patienten opvangen uit de vijf omliggende counties.

Gemiddeld blijft een patient 3 maanden in dit ziekenhuis, maar één derde van de patienten bestaat uit chronische zieken. Dit zijn meest bejaarde mensen, die door aderverkalking en "slijtage" van de hersenen allerlei stoornissen vertonen, waardoor zij thuis niet langer te handhaven zijn. De kans op beterschap is voor deze mensen dus bijzonder gering.

Per jaar komen er ongeveer 1000 nieuwe patienten bij, terwijl 800 patienten genezen het ziekenhuis kunnen verlaten. Het sterftecijfer per jaar is 200.

Er zijn veel soorten geestesziekten, die allen een eigen oorzaak, eigen symptonen en ziekteverloop hebben. Patienten die vroeger als ongeneeslijk opgegeven werden, kunnen nu met succes geholpen worden dank zij de moderne geneesmiddelen en methoden. (o.a. shock-therapie en een bepaalde hersenoperatie, leucotomy genoemd).

Een speciaal opgeleid team, bestaande uit psychiaters, psycholoog, maatschappelijk werksters en verpleegsters zijn voortdurend in de weer om de patienten zo goed mogelijk te helpen. Want behalve de medische, speelt ook de sociale kant een grote rol in het genezingsproces van de patient. Moeilijke huiselijke omstandigheden kunnen, gecombineerd met een bepaalde aanleg van de patient, geestelijke gestoorheid veroorzaken. Nauw contact met de familie is dan ook zeer gewenst en dit ligt o.a. op het terrein van de maatschappelijk werkster. Ook heeft de m.w. een taak tegen de tijd dat de patient ontslagen zal worden. Zij bereid de familieleden op de thuiskomst van de patient voor, neemt opnieuw de onderlinge verhouding thuis onder de loupe en tracht een onderzoek in te stellen naar werkgelegenheid Hoe moeilijk het vooral voor een patient is om zijn schroom te overwinnen en op werk uit te gaan en hoe ontstellend ontmoedigend het dan is om nul op het request te krijgen, werd ons duidelijk gemaakt door een korte film: "The next Chapter." In Holland, Engeland en waarschijnlijk wel meer Europese landen, is een werkgever verplicht om een bepaald procent "minder-validen" (d.w.z. mensen met een handicap, maar dit kan ook een ex-T.B.C. patient of ex-geesteszieke zijn) in zijn zaak op te nemen. Maar in Canada bestaat deze wettelijke verplichting niet, zodat ook deze ex-patienten geheel overgeleverd zijn aan de menslievendheid van een werkgever. En helaas speelt de dollar in zaken een veel grotere rol dan naastenliefde . . .

OPNAME EN ONTSLAG VAN DE PATIENT.

Het is niet zo eenvoudig om in het Ontario Hospital opgenomen te worden. De reden hiervan is, dat zodra een patient dit ziekenhuis binnengaat, hij een groot deel van zijn rechten verliest. Zijn handtekening op cheques heeft geen geldigheid meer. Hij verliest het beheer over zijn financien. Dit gaat over in de handen van de z.g. "Public Trustee". Hij staat, wat wij met een Hollands woord noemen, onder curatele.

Een patient, die geesteszick is, zal zich zelf lang niet altijd als zodanig beschouwen en daardoor nooit vrijwillig van zijn rechten afzien en zich willen laten opnemen. Mocht dit echter wel het geval zijn, dan moet hij hiertoe een verklaring tekenen. Tevens moet hij een doktersverklaring meebrengen.

Meestal echter zal de opname onvrijwillig zijn. Hiertoe is een certificaat, dat door twee doktoren getekend is, nodig. Een dokter zal alvorens hij een patient laat opnemen, eerst wel heel zeker van zijn zaak willen zijn, want hij weet maar al te goed, dat de "patient" hem later financieel aansprakelijk kan stellen voor de geleden "schade" als hij niet ziek bevonden wordt na de opname. Dit is ook één van de redenen, waarom twee doktoren de verklaring, dat opname noodzakelijk is, tekenen moeten.

Ook is dit een bescherming van de "patient", want als gedwongen opname erg gemakkelijk te bewerkstelligen was, zonder doktersverklaringen enz., dan kon er wel eens een lastige oma of de "beruchte" schoonmoeder in het Ontario Hospital belanden, omdat de familieleden graag van hen afwillen.

Is de patient genezen, dan gaat hij eerst op proef (probation) naar huis. Ook gedurende deze proeftijd (meestal een half jaar), heeft hij nog geen beschikking over zijn eigen financien en is het hem verboden auto te rijden, tenzij op dringend en doorslaggevend verzoek van de familie.

Wordt de patient weer ziek gedurende deze 6 maanden, dan kan hij zonder enige verdere formaliteiten weer opgenomen worden. Pas als de proeftijd bevredigend verlopen is, wordt de patient officieel ontslagen en herwint hij zijn rechten.

GEESTELIJKE VERZORGING.

Eén van de geestelijke verzorgers van het Ontario Hospital vertelde ons dat zijn taak en die van zijn collega's niet in de eerste plaats bestond in de directe zielsverzorging van de patienten. Gezien het grote aantal, wat hier verpleegd wordt, zou dat ook een onmogelijkheid zijn. De Zondagse preekbeurten worden vervuld door de predikanten en priesters van de kerken in en om Hamilton. Men heeft toerbeurten van twee maanden.

De geestelijke verzorgers, die sedert niet al te lange tijd, aan de staf van het ziekenhuis werden toegevoegd, hebben voor hun werk een speciale opleiding genoten, zodat zij enigszins bekend zijn met de aard der ziekten, de speciale problemen van deze patienten en de manier van aanpak. De predikant, die met ons sprak, vertelde dat hij allereerst contact tracht op te nemen met de predikanten van de patienten in hun eigen woonplaats. Veel predikanten zien er tegenop om dit soort patienten die tot hun eigen kerkelijke gemeente behoren, op te zoeken, daar zij niet weten hoe zij het beste deze mensen geestelijk kunnen helpen. De Hospital domine nu probeert hen hierin de weg te wijzen. Tevens tracht hij ook de familieleden van de patienten, die op bezoek komen, de geestelijke steun te geven, die zij zo vaak nodig hebben.

De taak van de predikant is moeilijk te omschrijven. Maar het is een verblijdend teken dat het bestuur van het Ontario Hospital de belangrijkheid van de religie voor de genezing van de patienten inziet en hiervoor de nodige financien beschikbaar stelt.

In de namiddag maakten we een rondgang door de gebouwen. We zagen de afdelingen, waar de patienten behandeld werden. Een jong meisje, van hoogstens twintig jaar, liep als in trance de gang op en neer. De verpleegster legde ons uit dat dit door de kalmerende middelen kwam, die de patienten gegeven worden voordat ze een shock-treatment ondergaan. We liepen verder en kwamen in het recreatie- en werktherapie gebouw terecht. In een grote zaal waren patienten bezig allerlei werkstukken te maken, zoals borduur- en smyrnawerk, schilderen, timmeren, weven enz. De arbeidstherapeute vertelde ons dat dit werk niet alleen ten doel had om de patienten prettig bezig te houden, maar dat hierdoor ook een goede observatie mogelijk was. We zagen een paar mannen hulpeloos staan kijken. Ze waren een groot affiche aan het beschilderen. Maar nu konden ze niet verder. De op tafel uitgespreide rol papier was klaar. Ze hadden geen notie dat ze dit stuk papier nu moesten opschuiven en de rol verder afrollen.

In een andere zaal waren mannen en jongens aan het kegelen. Een knappe jongen met donker haar zat aandachtig toe te kijken. Maar zijn ogen stonden wild in zijn hoofd en schitterden als sterren.

Er was een bibliotheek, een zaal, waar gesport werd, gefilmd en die ook voor feestjes dienst deed.

Maar ondanks alles wat men doet om het deze zieken zo prettig mogelijk te maken, bleef het een trieste rondgang langs deze menselijke ellende.

We moesten vele trappen klimmen voordat we aan het verblijf (ward) van de bejaarden kwamen. Dit gedeelte bestond uit een zeer brede gang, waar verschillende slaapkamers en -zalen op uit kwamen. Er werden hier 110 vrouwen verpleegd. De bedden stonden mannetje aan mannetje op de zalen. In de gang zaten en liepen de patienten. Op de houten, harde banken, die hier en daar tegen de muur stonden, lagen patienten in de meest zonderlinge houdingen. Het was dadelijk te zien dat deze oudjes erg ziek waren. Ze zagen er vreemd en treurig uit en keken afwezig of onverschillig voor zich uit. Eén vrouwtje liep onafgebroken de lange gang op en neer, terwijl ze onophoudelijk met haar armen zwaaide en tegen iedereen opbotste.

Een andere vrouw met dun grijs haar kwam naar ons toe en zei: "I want to go home. But I can't. I have to stay here. I was terribly sick. At home I have my own furniture and my little cat . . ." Haar stem stierf weg.

(Vervolg op pag. 9)

Een verpleegster treedt op als proefkonijn. Nadat zij een bepaalde dosis verdovende middelen heeft ontvangen, legt ze proeven af op het gebied van reactievermogen en snelheid.

NUUS UIT SUID AFRIKA

DIE BANIER. Een van die belangrikste vrugte van die beleid van Ontwikkeling in Eie Kring wat in Suid-Afrika ontwikkel, is die toenadering tussen die blanke Afrikaner en die Afrikaansspre-kende Kleurling van gemengde afkoms. Vroeër het die Afrikaner in die Kleurling 'n politieke mededinger gesien, maar noudat hierdie vraagstuk in beginsel opgelos is, deur voorsiening te maak vir aparte ontwikkeling, het 'n nuwe gees merkbaar geword. Die eerste toenadering het van die kant van die kleurlinge gekom. Met die taalfeeste in 1959, toe die "Wonder van Afrikaans" in gedagtenis gebring is, het die Kleurlinge ook hul taalfeeste georganiseer. Vir baie blankes was dit 'n openbaring om te bemerk hoedat die Kleurling ook inspirasie put uit die prestasies van die jong Afrikaanse taal. Baie blanke Afrikaners het toe ook besef dat die verengelsing van so baie Kleurlinge in Kaapstad aan die ongelukkige afsydigheid van die blanke Afrikaner te wyte is. Nou het 'n groot verandering ingetree. In Kaapstad het 'n aantal blanke Afrikaners die voortou geneem met die oprigting van die maandblad, "Die Banier", 'n Afrikaanse Kleurlingkoerant. Hierdie koerant maak 'n baie goeie indruk, selfs beter as baie van ons Afrikaanse koerante. Die blad handhaaf 'n hoë standaard en adem 'n positief Christelike gees. Die goeie vrug van die Afrikaanse sending en veral die Christelike sendingskole, kom daarin duidelik na vore. Een van die belangrikste Kleurlingmedewerkers is mnr. Abram Small wat onlangs aangestel is as lektor in Wysbegeerte aan die Kleurling-Universiteits-kollege te Bellville, Kaapstad. Die adres van die unieke blad is Die Banier, Albertweg 386, Soutrivier, Kaapstad. Lesers wat iets wil verneem uit de mond van die gekleurde mense in Suid-Afrika oor die beleid van Ontwikkeling in Eie Kring, word aangeraai om die blad in die hande te kry.

•

STEENKOOLMYNRAMP. Die hele bevolking van Suid-Afrika is in die rou gedompel deur die aaklige mynramp te Coalbrook in die Oranje Vrystaat. 435 mynwerkers, waaronder ses blankes is 600 voet onder die aardoppervlakte toegeval. Die instorting was so verskrikkelik dat die onderaardse tonnels nie weer oopgegrave kon word nie. Die enigste wyse waarop die mense bereik kon word, was deur middel van 'n boorgat wat van bo af met diamantbore geopen moes word. Dit het twee weke geduur. Die tonnel is bereik, 'n luidspreker en 'n mikrofoon is neergelaat, maar daar was geen antwoord nie. Die stilte van die graf het geheers. Suid-Afrika is geskok deur die geweldige ramp. Die Eerste Minister, dr. Verwoerd, het in die Parlement 'n mosie van roubeklag ingestel en die volk gevra om te berus in die wil van die Allerhoogste. Die minister van Mynwese, Sy Edele Jan de Klerk het aangekondig dat 'n baie deeglike ondersoek na die oorsaak van die ramp ingestel sal word, en dat die mynwetgewing opgeknap sal word, indien dit nodig bevind word.

•

REFERENDUM OOR 'n REPUBLIEK. Die Eerste Minister het in die Volksraad aangekondig dat op 'n datum na 31 Mei 'n volkstemming oor die wenslikheid om 'n republiek uit te roep, gehou sal word. Op 31 Mei 1960 word Uniefees gehou. Op daardie datum sal dit vyftig jaar wees dat die Unie van Suid-Afrika tot stand gekom het deur die vereniging van die vier Britse kolonies Transvaal, Vrystaat, Natal en Kaapland. Soos u weet, was Transvaal en Vrystaat tot 31 Mei 1902 republieke. Indien die Unie van Suid-Afrika 'n republiek word, sal dit 'n baie groter staat wees as die beroemde republiek van Paul Kruger. Mag die Here dit gee dat hierdie groot Afrikaner-ideaal, die Republiek, spoedig verwesenlik word.

•

DIE BESOEK VAN DIE BRITSE PREMIER. Die Britse Eerste Minister, die heer Harold Macmillan, het vergesel van Lady Macmillan, 'n besoek aan Suid-Afrika afgelê, nadat hulle eers die vasteland van Afrika deurreis het. Hulle besoek is deur Suid-Afrika met die grootste welwillendheid tegemoet gesien. Suid-Afrika is daarvan bewus dat Engeland ons steeds in die wêreldpolitiek gesteun het, veral waar ons daarop aangedring het dat ons huishoudelike sake nie bespreek moet word nie, maar dat Suid-Afrika toegelaat moes word om sy probleme op sy eie wyse op te los. Die Suid-Afrikaanse Eerste Minister het mnr. Macmillan en sy gade te Groote Schuur, Kaapstad ontvang, en die twee premiers het lank en vertroulik met mekaar gesels. Ons is vol vertrouwe dat nog veel goeds uit die besoek van mnr. Macmillan gebore sal word. Een ding sou dr. Verwoerd baie pertinent onder die Britse premier se aandag bring. In Afrika het die blanke Afrikaner ook sy regte, en ons verwag dat ook teenoor ons geregtigheid sal geskied. Die blanke volk wat reeds vir meer as drie eeue lank sy blanke identiteit op hierdie vasteland bewaar het, wat hier 'n eie nasie geword het met sy eie taal, die Afrikaans waarin ek hierdie berig aan u stuur, ons is onherroeplik met Afrika verbind. Ons is hier 'n voorpos van die Weste en dit is ons roeping om Afrika vir die Weste te behou: vir die Weste en vir Christus.

•

ONLUSTE IN CATO MANOR. Die revolusiegees het weer in Durban uit gebreek waar in 'n naturelle-oploop 'n aantal blanke en nie-blanke polisiemanne gedood en byna onherkenbaar vermink is. Die regering sal streng optree. Aan die ander kant word besef dat die woontoestande in Cato Manor baie bevorderlik vir misdaad is. Hierdie krotbuurt sal gesloop word, sodra die nuwe Bantoestad gereed is. In die groot nuwe Bantoestede soos Dubé en Meadowlands is hierdie soort onluste gelukkig iets van die verlede.

SUID-AFRIKAANSE
CALVINISTIESE
NUUSDIENS

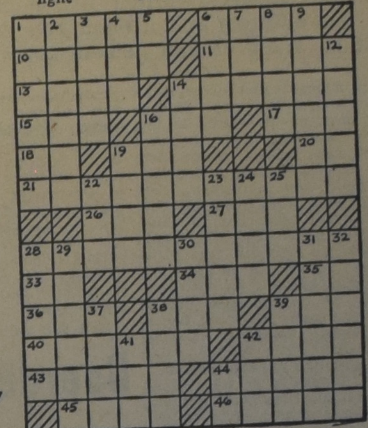

Vol spanning stonden blanken, negers en Indiërs na de mijnramp bij de hekken van de mijn te wachten op berichten over hun familieleden....

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Ugly old woman
6. Bristle
10. Merry-making
11. Eat away
13. Matured
14. Tea-house entertainer (Jap.)
15. Can
16. Cooling device
17. Indian weight
18. Half an em
19. The fourth caliph
20. Registered Nurse (abbr.)
21. Turkish strait
26. Not hers
27. Period of time
28. Prognosticators
33. Indefinite article
34. Type measures
35. Exclamation
36. Letter
38. Owns
39. Man's nickname
40. Fate
42. Prepare potatoes
43. Killed
44. Broadway show
45. Hauls
46. Accumulate

DOWN
1. Packed
2. Capital of Saskatchewan
3. Baking chamber
4. Mr. Sparks
5. Overhead train
6. Observed
7. Assam silkworm
8. Hurl
9. Stick to
12. Merits
14. Profit
16. Sudden flare of light
19. Mine entrance
22. Greek letter
23. Cheeses
24. Places
25. A lixivium
28. Modern dresses
29. Eugene ——, playwright
30. Chair
31. Laboratory monkey
32. Obis
37. Biblical name
38. Female fowl
39. Volcanic rock
41. Russian fighter plane
42. Hebrew letter
44. Sun god

De eerste verscheping van koper uit Israel sinds Salomo

Berichten uit Israel melden dat de eerste commerciële verscheping van rood koper sinds de dagen van koning Salomo dezer dagen plaats had. De zending bestond uit 618 ton donker roodbruin "copper cement in powder form" van de Timna werken, dat door een Duitse firma was gekocht en verscheept werd met een Hollandse vrachtboot.

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

KORTE INHOUD: Anneke is weduwe. Roelof Jans, haar man, stierf plotseling, haar achterlatend met een flinke boerderij en vijf kinderen. In de pioniersgemeenschap van Nieuw Amsterdam zijn vrouwen schaars; zal de aantrekkelijke Anneke alleen blijven? Ze heeft een jaar na de dood van haar man alweer een aanzoek gehad..

(2)

— Ik wilde dominee wel wat vragen, zei ze.

— Ga er dan bij zitten, noodde hij dringend.

Zij greep naar een stoel, doch bedacht zich en zette zich weer op Roelof's kist, onbewust afstand bewarend.

— Ik weet niet, dominee, of 't Gods wil is om de eerste de beste man te nemen die een vader voor mijn kinderen wil zijn....

Bogardus keek haar aan. Haar donkere ogen logen niet. Diep in haar gemoed worstelde de vrouw met de moeder om de voorrang.

— Volg de inspraak van je hart, Anneke. Het huwelijk is niet alleen een zaak van het verstand — ook niet een tweede huwelijk. Er wordt daar verschillend over gedacht. Maar ik meen, dat 't niet buiten het hart moet omgaan.... Als ik dat niet meende, was ik ook reeds lang weer getrouwd, Anneke.

— Ik heb goede herinneringen aan Roelof, dominee, zei ze zacht.

— Zoals ik de mijne heb aan mijn Elisabeth.

Er klonken kinderstemmen buiten.

Anneke stond op.

— Dus.... Govert niet? vroeg hij.

— Vooreerst niet — zei Anneke.

Bogardus bedronk zich aan de uitdrukking van haar fijn gezichtje, waarop een vleugje spot en behaagzucht het onmiskenbaar won van de ernst waartoe zij zich ogenschijnlijk verplicht achtte.

De deur vloog open en de kinderen stormden naar binnen.

— Moeder, moeder — Pinksterblom is in 't land van oude Jan gesprongen en vreet alles op. En oude Jan is zo kwaad.... zo kwaad....

— O.... de dominee! schrok Sara.

Ze keek met de rijpheid van haar zestien jaren naar de vrouw die haar moeder was en naar de dominee, die een man was — en een vluchtig rood overtrok haar jonge blozende gezicht.

☆

Volg de inspraak van je hart....

Bogardus' woorden volgden Anneke dag en nacht.

Minder onbevangen zat zij de eerstvolgende zondagen onder de preek, wachtend tot het ogenblik waarop Bogardus haar zou aanzien. Of was het maar verbeelding? Zijn ogen dwaalden door de ruimte der armelijke houten kerk. Hij keek maar naar de banken der notabelen, waar de Directeur Kieft met een onbewogen gezicht de donderende oratie over zich heen liet gaan, dan naar de achterste banken, waar de smalste burgers en het soldatenvolk van het fort zaten.

Anneke had haar plaats bij haar moeder, Trijn Jones, in het middenschip. In de bank voor haar zat haar zuster Marretje met Tymen Jansen en hun Elsie.

Marretje had het goed gedaan — een beter vak dan scheepsbouwer was er in heel Nieuw Nederland niet.

Neen — Marretje nam geen risico; dat had zij nooit gedaan. Tymen mocht dan al niet zo vurig zijn, dat had ook zijn voordelen, want het was tot nu toe bij Elsie, die nu al vier jaar werd, gebleven.

Maar niet alleen Bogardus had Anneke aangekeken. Zij trok de ogen van alle mannen. Dat was van ouds zo geweest en zij dacht wel eens: had de lieve Here God mij maar niet zo wel geschapen.

Zo lang zij aan de borst van Roelof had geslapen, had die algemene bewondering van het manvolk haar niet meer dan oppervlakkig beroerd. Met een kwinkslag bracht zij veel mannelijke onrust tot bedaren en Roelof had er wel voor gezorgd dat de luiers niet in de kamferballen kwamen.

Maar de veertien maanden die zij alleen sliep hadden haar meer hoofdbrekens bezorgd. dan de veertien jaren waarin zij zich geborgen had geweten bij de zwijgzame Noorman van het eiland Marstrand.

✡

Bij het uitgaan van de kerk vroeg Marretje terloops: — is de dominee weer bij je op bezoek geweest?

Anneke knikte alleen maar, want Sara luisterde gretig mee.

De kinderen kwetterden als vogels. — Zij liep de Brede weg af tot waar een smal voetpad naar haar huis op de heuvel leidde — een mijl verwijderd van de laatste huizen rondom het fort Nieuw Amsterdam.

In de week die volgde kwelde Anneke Jans zich met gedachten, die zij beurtelings verwenste en koesterde. Het leek haar een belachelijke zaak zowel de beeltenis van Govert Loockermans als van ds. Everhardus Bogardus voor ogen te hebben.

Govert was een jonge man — hij had er niet veel doekjes om gewonden. Het vuur spatte uit zijn ogen — ze kende dat.

Wat haar precies had weerhouden hem tegemoet te komen wist zij niet. Was zij nog niet los van Roelof?

Stonden de kinderen haar in de weg om te denken aan een nieuw leven met een onstuimige jonge kerel als Govert was?

Hij was lichtelijk gekrenkt door haar afwijzing; zijn bereidheid om als jonge man vijf kinderen op de koop toe te trouwen had hem zeker van zijn zaak gemaakt en alles behalve voorbereid op een blauwe scheen. Wat bezielde Anneke Jans? Wat had zij zich in 't hoofd gezet? Ongetrouwd blijven temidden van zoveel mannen als hier in Nieuw Amsterdam, die hunkerend elk schip uit het vaderland verbeidden voor een vrouw, een vrouw, een vrouw...?

Vroeg of laat zou ze haar tegenstand opgeven. In Nieuw Nederland bleef geen nog huwbare weduwe langer dan strikt noodzakelijk alleen.

Volg de inspraak van je hart.... zei de dominee.

Hij was vijf jaar jonger dan zij. Bogardus was knap, zij 't iets te zwaarlijvig voor zijn leeftijd. Hij had een regelmatig gezicht, was goedlachs, maar hij had in zijn ogen dikwijls iets dwingends. Hij moest toch wel de stijfkop zijn waarvoor hij bekend stond.

Zoals altijd waren er twee Anneke's in haar, die, terwijl zij haar huiselijk werk deed, zo'n beetje met elkaar kibbelden.

— Verbeeld je maar niets — wie tot de smalle burgers behoort, blijft bij zijn soort.

— Waarom zou ik mijn leven lang boerenvrouw moeten blijven? Ik heb nu vijftien jaar het leven gedeeld van een pionier.

— Zo'n jonge kwieke kerel als Govert komt niet weerom. Je mag blij zijn als er straks een oude weduwman met kinderen naar je omziet.

—En als ik ongetrouwd blijf, wat dan nog? Ik heb mijn kinderen en het land dat Roelof mij naliet.

— Wie zal er op willen werken? Het ligt te ver buiten het fort. Een lokaas voor de wilden als er oorlog komt.

— Mijn kinderen zullen trouwen en ik zal schoonzoons krijgen. Ik zal flinke mannen voor mijn dochters uitzoeken. Mijn kinderen zullen dit land beërven.

— En jij zelf — Anneke? Je kinderen zullen trouwen, maar jij dan? Je bent nog jong en je weet best dat je héél eenzaam bent 's nachts. Het valt je hard, Anneke, lieg er maar niet om. Je bloed is nog niet gekoeld — beken het maar eerlijk: je schreeuwt soms van ellende!

— O, Here God — verlos me van mijn kwelduivel. Leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van den boze. Amen.

(Wordt vervolgd.)

WAT GAAN WIJ ETEN ?

Het tekort aan farmland stijgt met de dag

Herhaaldelijk wordt van verschillende kanten gewezen op de snelle toename van de wereldbevolking, en de gevolgen die men daarvan verwacht. Met bezorgdheid vragen de geleerden zich af, waar het heen gaat. Niet alleen leven in Afrika en Azie meer dan 90 procent van de mensen in een voortdurende staat van ondervoeding, maar ook in Europa is volgens de statistieken 44 procent van de bevolking ondervoed.

Guy Irving Burch, directeur van het Amerikaanse Population Reference Bureau heeft uitgerekend, dat alleen de bevolking van India — waar elke minuut 100 babies geboren worden — binnen 100 jaar de gehele wereld zou overbevolken, "als er niets aan gedaan zou worden". De vraag, die nu iedereen bezig houdt is, WAT er aan gedaan zou moeten worden.

Het probleem is niet nieuw. Ruim een eeuw geleden riep Thomas Robert Malthus de wereld al toe, dat "er iets aan gedaan moest worden", daar anders binnen korte tijd de wereldbevolking in armoede en gebrek zou omkomen. Zijn waarschuwing werd door velen als een onfeilbare boodschap aangenomen, maar in de eeuw die volgde heeft God zo rijkelijk Zijn voorzienigheid betoond in de gave van nieuwe ontdekkingen en ontwikkeling van de mechanisatie, dat er thans een grotere welvaart heerst in de landen, waarover Malthus zijn onheilsprofetie uitsprak, dan iemand ooit had kunnen denken.

Maar hoewel ook de wetenschap erkent, dat Malthus heeft gefaald, begint men zich toch af te vragen, of hij in diepste zin misschien toch een profeet was. Want opnieuw ziet het er donker uit, als men let op de toename van de wereldbevolking en de daarvoor beschikbare reserves aan voedsel en energie.

De geleerden hebben berekend, dat op dit moment elke dag 300.000 acres nieuwe vruchtbare grond gewonnen moet worden, om de normale bevolkingstoename van de wereld te kunnen voeden. Maar inplaats van land te winnen verliezen we kostbaar farmland door de uitbreiding van de steden, de aanleg van vierbanige snelwegen en de vestiging van fabrieksterreinen op het platteland. In Engeland gingen alleen al na de tweede oorlog twee millioen acres op die manier verloren, welke niet vervangen kunnen worden. In de Ver. Staten verliest men elk jaar tenminste een millioen acres aan bouwterrein. En de Canadese Gordon Comission voorspelt, dat in 1980 de gehele vruchtbare Niagara Peninsula door industrie zal zijn bezet....

* *

Men heeft toch wel iets geleerd van de vergissing van Mr. Malthus. Hij zag indertijd eigenlijk maar één oplossing — beperking van het aantal kinderen dat geboren zou worden. Maar de oplossing kwam in de vorm van rijke zegeningen op het gebied van industrie en landbouw. De productie en het transport van de goederen der aarde werd opgevoerd tot hoogten, waarvan men in Malthus' tijd niet kon dromen.

Thans zijn er weer velen, die de aanwas van de bevolking aan banden willen leggen, maar daarnaast is er een sterke, positieve drang om opnieuw de oplossing te vinden in de mogelijkheden, die God in de schepping gelegd heeft; betere productiemethoden en ontdekking van nieuwe middelen. Hieraan werkt de wetenschap eigenlijk al onophoudelijk. Want bijna gelijktijdig met de pessimistische econoom Malthus in Engeland leefde in Oostenrijk de monnik Mendel, die door proefnemingen met erwten de wonderlijke erfelijkheidsleer ontdekte en tevens de wereld verrijkte met de theorie van de hybriden, dat door kruising betere en sterkere planten verkregen konden worden.

Een van de meest spectaculaire bewijzen van deze "wetten van Mendel" werd in 1904 in Canada gezien, toen Sir Charles Saunders na eindeloos geduld bij het kruisen van duizenden soorten graan de tarwesoort Marquis vond. Hiermee werd de opbrengst van de prairies plotseling met ongeveer 20% verhoogd en dit succes verspreidde zich spoedig over de gehele wereld.

Kort daarna kwam Dr. George Harrison Shull van het Carnegie Instituut te Washington naar voren met een opmerkelijke maiskruising. In 1937 vonden Duitse onderzoekers een betere roggesoort, de Zweden hadden groot succes met hun klavergewassen en in de Annapolis Valley in Nova Scotia leggen de kippen thans gemiddeld 200 eieren per jaar tegen 100 per jaar twintig jaar geleden. Er zijn zelfs hennen, die onder gunstige omstandigheden meer dan 300 eieren per jaar leggen en het wachten is nu op de kip die elke dag van het jaar zonder mankeren aan de productie meedoet. Maar dan lezen we weer het ontnuchterende oordeel van professor J. R. Cavers van het Ontario Agricultural College: "De eierproductie (per kip) stijgt sterkt in Canada, maar het aantal leggers daalt snel". Op die manier schieten we er nog niet veel mee op.

* *

Inderdaad is het weinig hoopgevend, te zien dat tegenover een verhoging van de productiviteit in vele gevallen een vermindering van de productiekansen staat; minder grond, minder kippen, minder farms. Maar het is mogelijk, dat opnieuw op verrassende wijze uitkomst gegeven wordt. Er zijn tekenen, die in deze richting wijzen.

Daar zijn in de eerste plaats de oceanen, met onmetelijke rijkdommen aan dierlijk en plantaardig voedsel, vissen, zeewier en het microscopische plankton, waarnaar de belangstelling van de wetenschap thans uitgaat. In de praktijk wordt vooral van zeewier al op uitgebreide schaal gebruik gemaakt.

Een Nederlandse onderneming, met afdelingen in 11 verschillende landen, o.a. Canada, heeft zich op dit gebied min of meer gespecialiseerd. Het is Bonda Foods Ltd. welke in Nova Scotia sinds 1951 werkzaam is. Hier worden hoofdzakelijk veevoeders gemaakt van zeewier, maar de onderneming gaat ervan uit, dat de vegetatie van de zee van steeds groter belang zal worden voor de voedselvoorziening van de wereld. Het is bekend, dat in deze zeeplanten belangrijke voedingsstoffen in rijke mate aanwezig zijn. Het zoeken is nog naar een manier om deze smakelijk voor de mens toe te bereiden, maar als de nood echt aan de man komt, maakt honger immers rauwe bonen zoet?

Inmiddels worden uit bepaalde soorten zeewier alreeds afgezuiverd stoffen gezuiverd die gebruikt worden in ice-cream, in chocolademelk, in tandpasta en zelfs in medicijnen. De firma Bonda zorgt ervoor steeds met de meest moderne ontdekkingen op de hoogte te blijven en heeft in Nova Scotia een eigen demonstratieboerderij, waar de boeren kunnen zien, hoe de producten van de zee als veevoer voldoen. We zullen hiervan zeker nog wel meer te horen krijgen.

* * *

Op sommige Canadese cocktailparties worden de gasten aangemoedigd, zich "nog eens te bedienen van de baby bees". Bijenlarven, op een bepaalde manier toebereid, schijnen door enkelen als een lekkernij beschouwd te worden, hoewel het in de meeste gevallen slechts een aardigheid is, om de dames aan het griezelen te brengen of om eer in te leggen

(Vervolg op pag. 7)

Boerderijen worden opgeslokt voor bouwterrein

WAT GAAN WIJ ETEN ?

(Vervolg van pag. 6)

met het opdienen van "exotische spijzen".

Maar wie er niet om lacht is professor Dr. Brian Hocking van de University van Alberta. Hij gelooft, dat hier een van de voedingsmiddelen van de toekomst gevonden is. Bijen kunnen gemakkelijk vermeerderd worden, de larven hebben — volgens hem — een aangename smaak en zijn geladen met geconcentreerde bouwstoffen voor het lichaam. Ze bevatten evenveel eiwit als biefstuk en tienmaal zoveel vitamine D als levertraan. En de biefstuk is over een jaar of vijftig op, zegt professor Hocking, en dan zullen we aan de bijen moeten.

Deze geleerde, die internationaal bekend staat vanwege zijn studies over de bestrijding van muggen en blackflies en door zijn opmetingen in verband met de snelheid, waarmee insecten vliegen, weet waar hij het over heeft, als hij praat over insecten. Hij begon zijn onderzoek naar de eetbaarheid van bijen, naar hij zelf zegt, omdat zijn Schotse afkomst hem zuinigheid had geleerd.

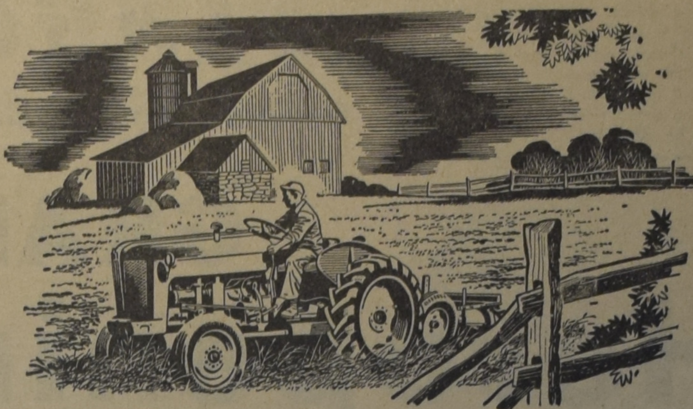
Hoewel bijen in Canada als regel de winter wel kunnen doorstaan, worden in de prairie provincies elk najaar honderden tonnen bijen met hun nakroost afgemaakt door de ijmkers, terwijl elk voorjaar nieuwe bijenvolken worden geïmporteerd, voornamelijk uit Japan, tegen een totale prijs van ongeveer 4 millioen dollar per jaar.

Nadat professor Hocking had vastgesteld, dat de 'baby bees' verschillende belangrijke voedingsstoffen in ruime mate in zich hadden, dacht hij aan de mogelijkheid, een recept te vinden, waardoor ze smakelijk opgediend konden worden. De baby bees die op cocktailparties geserveerd worden, zijn meestal uit Japan geïmporteerd. Ze zijn gekookt in Soya-olie en smaken naar soya-olie. Prof. Hocking wilde iets anders en hij vond hulp bij Hazel McIntyre, de directrice van de huishoudschool aan de Universiteit van Alberta. Zij heeft met haar meisjes de kook-, bak- en braadkunst uitgeoefend totdat ze een bijenproduct hadden, dat aan een proef-panel voorgezet kon worden.

De panel bestond uit drie mannen en drie vrouwen, van de verschillende departementen van de Universiteit. De mannen gaven de voorkeur aan gebraden bijen, terwijl de vrouwen gebakken bijen verkozen. Misschien vanwege de lijn. Het klaargemaakte product lijkt helemaal niet op bijen of op larven. Het lijkt veel meer op een of ander soort cereal, licht en knapperig. En de smaak? Smaken verschillen, zegt men. Sommigen zeiden: "Het smaakt naar gebakken spek", anderen dachten aan noten, aan caramel, aan kanen. Hocking echter zegt: "Ze smaken naar bijen!"

* *

Er zitten meer kanten aan het probleem. Terwijl in Azie en Afrika mensen sterven van de honger, liggen in Canada en Amerika de voorraden voedsel te wachten, ja waarop eigenlijk? Het is voor velen een onoplosbaar probleem, hoe het mogelijk is, dat in deze tijd zulke toestanden bestaan. Met veel goede wil wordt gezocht naar de oplossing van het probleem, hoe men z'n naaste kan liefhebben zonder er zelf al te veel schade bij te lijden. Daarom mogen we al blij zijn, als er een mogelijkheid gevonden wordt, om tenminste een deel van de overvloed in Amerika op een "commercieel en politiek verantwoorde wijze" aan te wenden om mensen en kinderen in verre landen in het leven te houden. Zolang de aarde nog niet vol is van de kennis des Heren, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken (Jes. 11:9), zolang zal het nog bestaanbaar zijn, dat men zijn broeder gebrek laat lijden en dit weet goed te praten met allerlei redeneringen, die voor God geen steek houden. En ondertussen zien wij Gods voorzienige hand, waarmee Hij — ondanks alle menselijke geleerdheid en bezorgdheid — alle dingen onderhoudt en regeert.

"En de boer, hij ploegde voort . . ."

De geloftedag in Zuid-Afrika

Op 16 december werd in Zuid-Afrika weer algemeen de Geloftedag gevierd. Het was die dag 121 jaar geleden dat 464 Boeren de overwinning behaalden op meer dan 10.000 barbaren. Algemeen werd aangenomen dat het voortbestaan van het Zuid-Afrikaanse volk aan deze overwinning te danken is.

Elf dagen voor de grote slag riep de Boeren-aanvoerder Andries Pretorius zijn officieren samen en herinnerde hen er aan, dat een zaak, die zonder God wordt aangepakt, mislukt. Verder heeft hij hen er aan herinnerd dat ze onder het licht van het evangelie waren geboren en zich in de komende strijd dienovereenkomstig zouden moeten gedragen. Hij heeft hen opgewekt om hun zaken iedere morgen en iedere avond aan God op te dragen in hun gebed. Hij heeft hen vermaand de Sabbath tot Gods eer te vieren en Gods heilige Naam niet ijdel te gebruiken.

Op zondagmorgen, 9 december 1838, 7 dagen voor de grote slag, is de gelofte dat men God uit dankbaarheid zou dienen, indien Hij verlossing zou schenken, voor de eerste maal afgelegd. In deze dienst werd uit Richteren 6 de geschiedenis van Gideon gelezen en werd gezongen uit de 38ste psalm.

Sindsdien is ieder jaar die Geloftedag gevierd.

Die Kerkblad wijst er op dat de geloftedag ook wijst op een grote roeping van het Afrikaanse volk met betrekking tot de niet-blanken waarmede men in het land samenleeft. "Als die slag van Bloedrivier een strijd was tussen christendom en heidendom, tussen christendom en barbarisme, dan heeft God de overwinning aan het christendom gegeven met een bedoeling. Dan was Gods bedoeling ongetwijfeld dat het christendom voortgang zou hebben ook onder de heidenen."

"Geloftedag roept ons op als gelovigen en als nazaten van de mannen van Bloedrivier, om op de overwinning van Bloedrivier te doen volgen geestelijke overwinningen door de verkondiging van het evangelie en de verspreiding van het Woord van God onder de niet-blanken". (I.C.N.)

Na 2 weken van ongerief door onze interne modernisering zijn wij thans weer in staat U op de bekende en vertrouwde manier van dienst te zijn en te helpen bij het kopen van Uw meubelen en electrische artikelen.

SLAGER'S

Furniture and Appliances Limited

Wij danken onze medewerkers voor het vele extra werk, verricht in de afgelopen twee weken, waarin ze kans hebben gezien onze store onherkenbaar te moderniseren, terwijl tevens een nieuwe appliances store werd ingericht.

GRAND

Heropenings-Sale

van een uitgezochte collectie 1960er modellen in Meubelen en Electrische Artikelen. Rechtstreeks van Canada's grootste Furniture Show.

ONZE BEKENDE FABRIEKSMERKEN ALS:

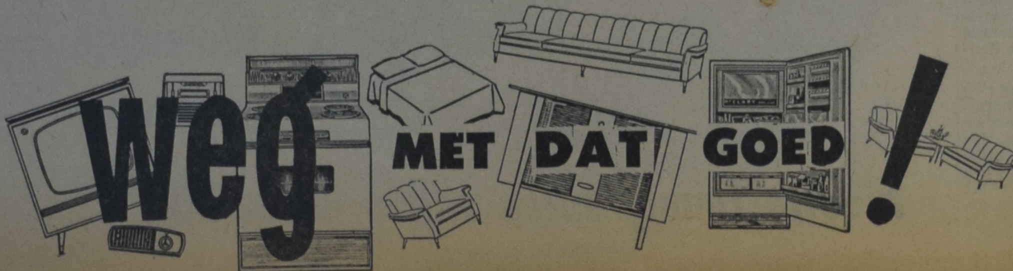
SNYDER - LANARK - KNECHTEL - BEVERLY - RESTONIC - McCLARY - PHILIPS - SIMPLICTY enz.

ZIJN EEN WAARBORG VOOR DEGELIJKHEID EN KWALITEIT

Terwijl

Slager's Furniture als dealer van deze MERKARTIKELEN Uw waarborg is voor de LAAGSTE PRIJZEN IN HAMILTON EN OMGEVING.

UITVERKOOP van alle 1959 MODELLEN

Tegen elk aannemelijk bod

U noemt de prijs en de manier waarop U wenst te betalen. Geen enkel redelijk aanbod wordt geweigerd.

Uitsluitend 1959ers

BANKSTELLEN - BEDROOM SUITES
REFRIGERATORS - STOVEN
KITCHENSETS - T.V. en HI-FI SETS
Enz. enz.

Nu voor de prijs die U wenst en kunt betalen!

Heropening Extra'tjes

voor de hele familie

- De eerste 25 klanten ontvangen geheel gratis een compleet aardewerk eetservies
- Koffie met Hollands gebak
- Lekkere Hollandse sigaar voor de heren
- Een ballon voor de kinderen

ZOJUIST ONTVANGEN:

EEN GROTE COLLECTIE EUROPESE MEUBELEN

IN ECHT: TEAKWOOD - BLANK EIKEN - WALNUT

HET NEUSJE VAN DE ZALM. Nu voor prijzen binnen een ieders bereik, want Slager's Furniture verkoopt ze.

DE BEKENDE

LOEWE-OPTA voor RADIO's en HI-FI's

WORDT THANS DOOR ONS VERTEGENWOORDIGD

GEDURENDE DE HEROPENINGS-SALE
DE LOEWE-OPTA STEREO — HI-FI — RADIO-RECORD
COMBINATIE A.M. - F.M. - SHORT WAVE RADIO. 4 Speakers voor STEREO-HI-FI weergave. In de bekende hoog glanzende finish.

Regular $ 429.— **Nu $329.-**

Geen Downpayment - 2 jaar om te betalen

SLAGER'S FURNITURE AND APPLIANCES LTD.

Uitsluitend: 645 Barton Street East SLECHTS OP EEN ADRES! PHONE LI 9-9810

Open elke avond tot 9 uur, behalve 's Zaterdags en Dinsdagsavonds tot 6 uur.

De Geestelijk Zieken

(Vervolg van pag. 4)

Ik keek om me heen en zag de kale, grauwe muren, de gesloten deuren, die zonder sleutels niet open konden. "Why don't they paint these walls in a brighter colour?" vroeg ik aan de verpleegster. "It would be so much nicer for the patients . . ."

"That's what I like too", antwoordde de verpleegster. "But there is no money available for things like that. The operation of the hospital is already so terribly expensive." Een collega zei later tegen me: "This ward is so depressive. Would it not be a nice object for Service Clubs and Ladies Societies to show their interest in these patients by supplying paint and other items for these wards?"

Ik dacht aan onze eigen Vrouwenverenigingen. Wij zijn altijd zo druk met onze bazars voor onze eigen kerk, eigen school en eigen belangen. Vergeten we misschien in dit opzicht onze Canadese medemens?

De T.V. aan de muur bevestigd, stond zachtjes aan. Niemand keek er naar. Ik vroeg een oudje, dat maar stil voor zich zat te kijken of ze niet graag naar de T.V. keek. Haar antwoord overrompelde me. "I am too busy", zei ze en keek weer onbeweeglijk voor zich.

Plotseling schoot er een lange, magere vrouw op ons af, die riep: "What are you doing here? I was first. Go away. Let me alone . . .!"

De verpleegster legde beschermend een arm om haar schouders en met een zacht woord wist zij de vrouw te kalmeren.

Ik bewonderde de verpleegster om haar takt om met deze mensen om te gaan, maar meer nog om haar liefde voor deze mensen. Hoe hield ze het uit om dag in, dag uit met deze mensen op te trekken binnen deze vier kale muren en gegrendelde deuren?

En wat een geestdodend en doelloos bestaan voor de zieken zelf. Geen uitkomst, geen hoop ooit beter te worden . . . En elke dag was precies gelijk aan de vorige: Eten, zitten, staren, slapen . . .

Toen hoorden we plotseling een gezang. De woorden kon ik niet verstaan, al werd er hard gezongen. De verpleegster lachte en opende een der deuren van de slaapkamertjes. "That is Margeret", zei ze. "Every day she tells me how happy she is en she thanks God because He is so good to her. She must be at least 94 years now".

Het vrouwtje lag in bed te zingen. Haar klein vriendelijk gezicht straalde van vreugde. Haar handen lagen gevouwen op het bed. Ze zong uit volle borst. De verpleegster liep naar het vrouwtje toe en fluisterde haar iets in het oor. Het oudje schaterde het plotseling uit en plotseling leek het of een gouden streep zonlicht dit sombere vertrek verlichtte.

Even later liepen we — nog diep onder de indruk, naar beneden. De deur achter ons werd weer op slot gedraaid.

"You never realize that this can happen to any of us . . .", zei iemand zachtjes. En opeens schaamde ik me. Schaamde ik me omdat ik het zo goed had en mijn gezondheid, die grote gave van God, zo achteloos en vanzelfsprekend aanvaardde. Als of ik daar recht op had . . .

Het zingende vrouwtje leefde veel dichter bij God dan ik, terwijl ik het zo veel beter had.

Een tekst schoot door me heen: "Zalig zijn de armen van geest, want zij zullen het Koninkrijk beerven."

Wat is God genadig!

En wat verstaan wij Zijn gebod slecht: Hebt God lief en Uw naaste!

Een verpleegster ondergaat de hypnose-proef

De Geschiedenis van Canada

(C.S.) - De Britse administratie had nauwelijks tijd gehad om zich goed en wel in Canada te installeren, toen ze ernstig op de proef werd gesteld — de opstand tegen het moederland van de Brits-Amerikaanse kolonies aan de kust van de Atlantische Oceaan. De Amerikanen begonnen in 1775 hun Onafhankelijkheidsoorlog met een vastberaden poging om de nieuwe provincie Quebec te veroveren. In November van dat jaar viel Montreal. Quebec werd belegerd. Wat de Amerikaanse oorlogsplannen verijdelde, dat waren de sterke fortificaties van de grote citadel van Canada en de onverwachte trouw van de Frans-Canadezen aan hun nieuwe souverein.

Deze trouw bleef in wezen ongeschokt, zelfs toen Frankrijk in de oorlog kwam als de bondgenoot van de Verenigde Staten. De houding van de Frans-Canadezen aan het einde van de 18de eeuw is tot op heden onveranderd gebleven: zij hebben zich van het begin af aan meer Canadezen dan Fransen gevoeld.

Tenslotte was Frankrijk 20 jaren tevoren in gebreke gebleven om hen te beschermen — of was niet in staat geweest hen te beschermen — en de Britse veroveraars hadden Frans-Canadese instellingen volgens de Acte van Quebec van 1774 gehandhaafd. Er scheen weinig reden om nu gemene zaak met Frankrijk en haar bondgenoten te maken.

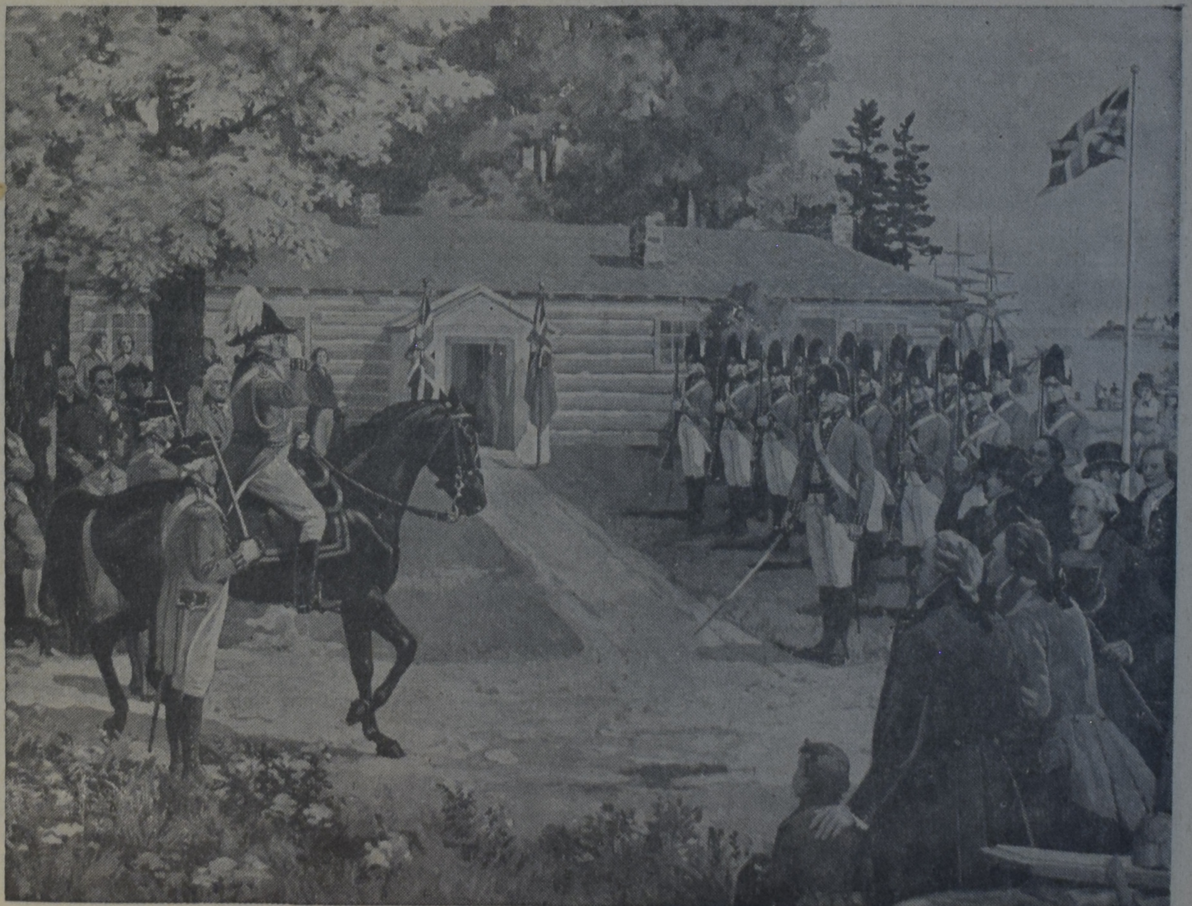
Het tot stand komen van de Verenigde Staten had op Canada zowel verstrekkende als onmiddellijke gevolgen. Van de directe gevolgen was de belangrijkste de komst van de Loyalisten en dus van de eerste grote stroom van Engels sprekende kolonisten in het tot dan toe overheersend Frans sprekende Brits-Noord-Amerika. De Loyalisten waren Amerikaanse kolonisten, die zich verzet hadden tegen de strijd voor onafhankelijkheid van hun landgenoten, of althans zich er van afzijdig hadden gehouden. Na de wapenstilstand vonden tussen de 35.000 en 40.000 van hen een toevlucht in Canada. De overgrote meerderheid ging naar de Canadese Maritimes, velen vestigden zich in de St. John-vallei en stichtten in 1784 de provincie New Brunswick. Haar hoofdstad, Fredericton, is het belangrijkste werk, dat de Loyalisten tot stand hebben gebracht.

Een paar duizend Loyalisten vonden hun weg naar de provincie Quebec. Er werd hun land toegewezen aan de bovenloop van de St. Lawrence, waar nu de nieuwe Seaway loopt, stroomopwaarts van Montreal naar Lake Ontario, en aan de oevers van dit meer in de omgeving van La Salle's fort Cataraqui, wat nu Kingston is.

Deze Loyalisten werden de kern van de blijvende nederzettingen rondom Lake Ontario, die door de Constitutionele Acte van 1791 werden verenigd in de provincie Upper Canada (Quebec werd tegelijkertijd Lower Canada). Wat heden Canada's dichtst bevolkte provincie is, met meer dan 6 millioen inwoners, was toen de dunst bevolkte, en kwam ver na Lower Canada en zelfs na Nova Scotia en New Brunswick.

Van de verstrekkende gevolgen van de verdeling van Noord-Amerika door de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog was de belangrijkste de vijandschap — of, wanneer alles rustig was, de spanning in de betrekkingen — die tussen de Verenigde Staten en Canada gedurende circa negentig jaren bleef bestaan. De aanwezigheid van een vijandige en machtige zuidelijke buur bepaalde grotendeels de loop van de Canadese ontwikkeling in die vroege periode van de geschiedenis van het land.

Het kwam nog eens tot een openlijke strijd in 1812. Het mag wel een wonder genoemd worden, dat Canada dit overleefde, want er waren toen minder dan 500.000 Canadezen, zonder veel steun van het moederland, dat volledig in beslag genomen werd door de Napoleontische oorlogen, tegen circa zeven en een half millioen Amerikanen. De militaire onbekwaamheid van de Amerikaanse militaire leiders en de standvastigheid van de Canadese krijgslieden, gesteund door een paar duizend man van de Britse geregelde troepen, stelden Canada in staat de aanval te doorstaan. De Canadese militaire traditie werd geboren in gevechten als die bij Queenston Heights en Lundy's Lane.

Opening van het eerste Parlement van Upper Canada op 17 September 1792 te Niagara on the Lake.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Gode zeer dankbaar berichten wij U de geboorte van onze dochter en zusje

ANNETTE - GRACE

Mr. and Mrs. R. Huisman en kinderen.
Smithers, B.C., 8 Febr. 1960.

Engaged:

MARY POSTMA
and
NICK GRIFFIOEN

Febryary 17th, 1960.
R.R. 1, Codrington, Ont.
R.R. 2, Sunderland, Ont.

Heden behaagde het de Here van leven en dood, na een ziekte van slechts enkele dagen, tot Zich te nemen, in de leeftijd van 47 jaar, onze broeder, ouderling

TJIPKE VAN SLAGEREN.

Hij gaf zich met liefde aan het werk in Gods Koninkrijk. Sterke en trooste de Here de treurende weduwe en kinderen.

Namens de Kerkeraad,
Rev. Aris Haalboom.
Hendrik Pott.
Keswick Ridge, N.B.
6 Februari 1960.

Het behaagde de Here tot Zich te nemen in Zijn heerlijkheid, onze vriend en voorzitter,

TJIPKE VAN SLAGEREN.

Nog lang zullen wij gedenken alles wat hij voor onze vereniging gedaan heeft.

Moge de Here de bedroefde weduwe en kinderen ondersteunen en troosten.

De mannen- en vrouwenvereniging
"Be a blessing".
Keswick, N.B.
6 Febr. 1960.

---

116 ACRE DAIRY FARM TE KOOP

Deze farm is gelegen dicht bij de stad Welland en heeft uitstekend land. Het land is jarenlang uitstekend bemest en de oogst aan haver was het afgelopen jaar ongeveer 80 bushels per acre. Er is een goede barn met twee silo's, grote nieuw gebouwde varkensschuur, machineschuur en flink kippenhok. Goed huis met vier slaapkamers. Er zijn 20 melkkoeien, 8 1½-jarige heifers, 5 1-jarige heifers, 5 kalveren, 2 stieren; 12 eerste klas zeugen, 50 biggen en ongeveer 60 kippen.
Er is een uitgebreid machinepark, waaronder 2 tractors, New Holland Baler, Side Rake etc. Alle machinerieën zijn zo goed als nieuw. Melkcontract met goede dairy. Flinke voorraad hooi, stro en granen zijn in de prijs begrepen.
Prijs slechts $ 45.000,— met $ 10.000,— down. Eerste hypotheek beschikbaar van $ 35.000,— tegen 6% rente met betalingen van $ 250,— per maand, rente en aflossing inbegrepen.
Deze farm biedt vele mogelijkheden.
Vraagt nadere inlichtingen, ook ten aanzien van aanvullende financiering aan:

KRAAY AND SCHRIEL, REALTORS

29½ KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Tel.: WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563

H. VAN PELT
RELIGIOUS BOOKSTORE
ST. THOMAS
Store 717 Talbot Street
Residence 25 Hiawatha Street
Voor het Hollandse boek zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!
Wij hebben een zeer grote voorraad Engelse en Hollandse Kinderboeken voor Zondagsscholen!

In Zijn ondoorgrondelijke Wijsheid heeft het Gode behaagd plotseling van ons weg te nemen onze geliefde man en vader

TJIPKE VAN SLAGEREN,

in de leeftijd van 47 jaar, na een gelukkige echtvereniging van 21 jaar.

Zijn getuigenis dat hij tot Jezus ging is ons tot rijke troost.

De diepbedroefden:
B. van Slageren—
van Dijk.
Geert.
Hendrica.
Trijntje.
Arentje E.
Jacob.
Mouth of Keswick, N.B.
6 Februari 1960.

FOR SALE:

INGLESIDE FARM

165 acres bewerkbaar land in zeer goede conditie, geschikt voor 75 stuks vee, flinke grote barn, machineschuur, workshop en henhouse. Een farmhuis en twee kleinere huizen voor personeel, alles in goede staat, met stromend water. Ongeveer 60 acres boomgaard, laatste jaar 6000 barrels appels van goede kwaliteit, gasoline en olie. Shorthorn vee. Sheffield Mills, Kings Co., Nova Scotia. 6 mijl van Chr. Ref. Church.
Deze farm wordt verkocht omdat de eigenaar oud is en geen opvolger heeft. Gelegen in de mooie Annapolis Valley van Nova Scotia.
Inlichtingen bij

B. J. GERRITS
R.R. 2, Centreville, Kings Co. N.S.

---

100 Acre Dairy Farm

Groot huis van alle gemakken voorzien. Badkamer, furnace, 8 kamers. Beste barn, Garage, kippenhok, varkenshok. Holstein vee. Alle machinerieën, 2 tractors, baler, combine. Enz. enz. Melkcontract. Land geschikt voor alle gewassen. Aardappels, komkommers, enz. 12 mijl van Hamilton. Vraagprijs $ 45.000. Met $ 15.000 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

FARM FOR SALE

voor lage prijs wegens vertrek uit Canada, 186 acres goede grond, 100 acres onder cultuur en weide, de rest bos, goed timmerhout. Rivier door de farm, waterleiding in huis, electriciteit, T.V., grote barn, implement shed, kippenhok, garage, silo, dicht bij school en winkel, 1¼ mijl van highway 7 en de plaats Norwood, 12 mijl van Peterborough, Ont. De wegen zijn goed en de hele winter sneeuwvrij. Volle prijs $ 14,000, en laag down payment. Private sale. Kom, telefoneer of schrijf een brief. Adres:

Z. WISNIEWSKA
R.R. # 3, Norwood, Ont.
Phone ME 9-5697

Vele GOEDE FARMS te koop rond YORK, Ont.

dicht bij Chr. Ref. Church en Chr. School. Stelt U in verbinding met één van de fieldmen van de Chr. Ref. Church te York.

Mr. W. Blijleven,
R.R. 3, Caledonia.
Mr. S. Reitsma,
R.R. 3, Caledonia.
Mr. P. De Leeuw,
R.R. 1, York.

GEVRAAGD:

Brood-Banketbakker
VISSER Ltd.
BAKERY & IMPORT
117 King St. South
Whitby, Ont. Ph. Mohawk 8-3135

Unieke

VESTIGINGS-mogelijkheid

voor Holl. Banketbakker met Can. ervaring in St. Catharines, Ont., een area met een bevolking van plm. 80.000 inwoners met een goed percentage Ned., wordt wegens vertrek naar California een goed renderende:

BANKETBAKKERSZAAK

ter overname aangeboden, zeer goede stand, omgeving markt en busstop.
Omzet plm. $ 2100.— per maand.
Vraagprijs met inbegrip van complete winkel en bakkerij-inventaris $ 13.500.—. Co-Op Listing.

Voor meer informatie, contact:

A. DE JONGE
tel. huis, WE 5-6518
Office: MU 2-9541 — FOWLER Real Estate Ltd. — 197 King Street St. Catharines, Ont.

BARGAINS

100 acre farm bij Strathroy. Goed land, stenen huis. Prijs slechts $ 10,500.
100 acre farm bij Strathroy. Goed land, frame huis, flinke barn. Prijs slechts $ 15,000. $ 5,000 down.
100 acre farm bij Arkona. Alles in prima conditie. Voor slechts $ 16,000.
50 acre farm bij Arkona. Modern huis, groot kippenhok, met 3 verdiepingen. Prijs billijk.

Call or write **JAN BOSVELD**
53 Victoria Ave., CHATHAM, Ontario. ELgin 2-9056 or
Canada Trust Realtor, GE 9-3241, London, Ont.

HAROLD S. HARE REALTOR LTD.

82 Main St. North - Brampton
Phone - Glendale 1-2390
- Butler 6-4577

Bent U van plan een huis te kopen,
Dan hoeft U heus niet ver te lopen.
Komt even binnen bij Hare Real Estate,
Dan heeft U zo Uw huisje beet.
Bij ons koopt U op Uw gemak
En komt U veilig onder eigen dak.

Frank Harkema, Salesman
PHONE SNELGROVE 124 J 3

---

128 ACRE DAIRY FARM, huis voor 2 gezinnen, grote barns, vee, machinery, bulktank, melkcontract. Vraagprijs $ 30,000 met $ 10,000 down. Wainfleet Township, 7 mijl van Chr. School en Chr. Ref. Church en 3 mijl van Ref. Church.

300 ACRE DAIRY FARM. Huis van alle gemakken voorzien en grote barns in prima staat. Extra huis aanwezig. Bulktank moet op 1 April geinstalleerd zijn. Huidige eigenaar is te oud om daar nog aan te beginnen. Vee, implements, melkcontract. Pracht farm. Vraagprijs compleet is $ 41,000 met $ 12,000 down. Hier is Uw kans op een grote farm voor een heel redelijke prijs. 6 Mijl naar Chr. Ref. Church.

600 ACRE voor groot gezin. Zeer grote barns, plaats voor 60 melkkoeien. Schitterend huis met nog 2 huizen voor knechten. 70 stuks vee, prima implements, bulktank cooler, groot contract. Dit is een welvarende farm met gebouwen in eerste klas conditie. Neem direct contact met ons op. Vraagprijs $ 80,000.— met $ 25,000.— down. Wij kunnen ongeveer $ 7,000 financieren. 7 mijl van Chr. Ref. Church.

MARTIN DEVOS
Real Estate - Dunnville, Ont.

Wij hebben een zeer grote verscheidenheid in farms en geven U gaarne, geheel vrijblijvend Uwerzijds, alle gewenste inlichtingen. Schrijf naar 226 QUEEN STREET. Bel No. 671, res. 552.

NAAR NEDERLAND

Bespreek tijdig Uw passage!! Ook voor familie overkomend uit Nederland. Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA - Telefoon RA 8-4471
Agenten voor HOLLAND AMERICA LINE en EUROPE CANADA LINE

Is dit misschien DE farm voor U??

Hier dan weer een voorbeeld van een van de farms die we te koop hebben tegen een heel lage prijs:
210 ACRE FARM met melkcontract en gelegen aan de highway, plm. 12 mijl van Fredericton, waarvan plm. 60 acre clear bewerkbaar land en de rest is goed bos. Het woonhuis is prima. De barns zijn wat ouderwets ingedeeld. Heel goed potato house. Pig-pens en chicken-houses. 11 melkkoeien en 10 stuks jongvee. Nieuwe John Deere tractor en goede machines. De grond is geschikt voor potatoes en turnips etc. Wij zijn geen van allen geboren boswerkers, maar een paar bomen omzagen in Uw spare-time in de winter kunt U allemaal. Bos is hier minstens zoveel waard als clear land en U haalt er Uw payments uit. Vraagprijs $ 9000.— voor alles met $ 3000.— down.

TOM BROUWER en GEORGE VERSLOOT
R.R. 3, KESWICK, NEW BRUNSWICK

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283
NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

FARMS FARMS

100 ACRES, waarvan 35 acres druiven, de rest is open land, hooi- en graanvelden, alle machines, grote schuur, alsook een machineschuur, een 4 kamer huis en een 8 kamer huis. Gevraagde prijs $ 40,000.—. Dit mooie bedrijf kan gekocht worden met behulp van een staatslening tegen lage rente, indien U over landbouwkennis beschikt.

12 ACRES, gelegen aan lakeshore road met lake water beschikbaar, beplant met 6 acres perziken, 3 acres zoete en zure kersen, 1 acre peren, 1 acre druiven en wat grasland, grote schuren, een 5 kamer huis, verhuurd voor $ 35 per maand en een prima modern nieuw gebouwd stenen huis, bevattende 5 slaapkamers, 2 badkamers, met ceramiek stenen bezet, grote keuken ook met ceramiek stenen bezet, eetkamer, voorkamer en kelder met oliestook centrale verwarming. Het gehele huis is van aluminium ramen voorzien. Vraagprijs $ 33,000.— en daar is over te praten, er is een hypotheek beschikbaar van $ 25,000.— tegen 6% en betaalbaar tegen $ 1000.— per jaar plus interest. Wanneer U een mooi bedrijf op het oog hebt kom dan maar eens kijken, het is waarlijk de moeite waard.

12½ ACRES fruitfarm, een ouder 4 kamer huis en schuur. Vraagprijs $ 12,500.— met $ 2000.— downpayment.

Voor informaties contact

Medard Verdegem
3 Benson Drive, St. Catharines, Ont. - Phone WE 4-1948
S. D. Costen & Co. Ltd.
24 King Street, St. Catharines - Ph. MU 5-5447

WIN ABONNEES VOOR "CALVINIST-CONTACT"

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te West Sayville, N.Y. en St. Thomas, Ont., T. C. Van Kooten te Hamilton, Ont.

Te Conrad, Mont. A. H. Selles te Burdett, Alta.

Te Red Deer, Alea. H. A. Venema te Toronto, Ont.

Te Edmonton, Alta., J. Rook te Bellflower, Cal.

Beroepen te Montreal, Que., N. B. Knoppers te Edmonton, Alta.

Te Rocky Mountain House, Alta., H. Binnema te Lemmer, Ndl.

Bedankt voor Port Arthur, Ont. S. Cooper te Sarnia, Ont.

Bedankt voor Wellandport, Ont., N. B. Knoppers te Edmonton, Alta.

DR. D. L. VAN HALSEMA KOMT NAAR HAMILTON

Op Dinsdag 23 Februari a.s., 's avonds om 8 uur, zal in de First Christian Reformed Church, Charlton en Hess Sts. te Hamilton, Dr. D. L. Van Halsema spreken. Dr. Van Halsema is de Minister of Evangelism voor de gehele Christian Reformed Church in Canada en de U.S.A. en heeft als zodanig een schat van ervaring opgedaan op het gebied van evangelisatie op dit gehele continent.

De vergadering is vrij toegankelijk voor iedereen. Speciaal nu het onderwerp "evangelisatie" al meer de aandacht trekt onder de Nederlandse immigranten, belooft deze vergadering zeer actueel te worden. Het koor van de Hamilton Chr. Ref. Church zal zijn medewerking verlenen.

NAGEKOMEN FAMILIE BERICHT

Op 28 Februari a.s. hopen wij D.V. met onze geliefde ouders en grootouders

HILLEGINUS HEUVING
en
JANTJE HEUVING—HUGEN

hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Russell:
Mr. & Mrs. J. Heuving.
Williamsburg:
Mr. & Mrs. M. Joldersma.
Winchester Spring:
Mr. & Mrs. R. Bouwman.
E.E.V. (Holland):
Mr. & Mrs. W. Heuving.
Athens:
Mr. & Mrs. W. Heuving.
Ottawa:
Klaas.
Brinston:
Fred.
Hilleginus en Grietje.
Russell:
Frans en Maaike.
Brinston:
Hennie en Wolter.
En 12 kleinkinderen.

Brinston, Ont.

INTERKERKELIJK CONTACT

In het bulletin van de New Westminster B. C. Christian Reformed Church wordt gesproken over enkele belangrijke besluiten in verband met de verhouding tot de Canadian Reformed Church. Maar dan wordt er op gewezen, dat het gebed van alle leden belangrijker is dan iets anders. Met dankbaarheid wordt opgemerkt, dat in het oude Vaderland vele kerkeraden bidden en werken voor eenheid met de 'vrijgemaakte' kerken. Die eenheid, zo wordt in New Westminster opgemerkt, kan alleen bereikt worden als de liefde tot de Heer en Zijn Kerk alle moeilijkheden overwint. Alleen de Heilige Geest kan gedachten en harten veranderen en de ogen openen voor de zonde en tekortkomingen van Zijn Kerk. De gemeente wordt dan dringend opgeroepen tot gebed voor de zaak der eenheid.

HET "BACK TO GOD HOUR" IN AUSTRALIE

Het "Back to God Hour", het bekende radioprogramma van de Christian Reformed Church in Amerika, dat sinds enige tijd ook in Australië wordt uitgezonden in samenwerking met de Reformed Churches of Australia, komt thans in Sydney en omgeving duidelijk door en kan daar iedere zondagavond om 8.30 uur zeer goed worden beluisterd.

Dit heeft verschillende bijbelclubs van de Reformed Churches er toe gebracht om door middel van advertenties in de plaatselijke bladen de aandacht van de Australische bevolking op deze uitzending te vestigen. (I.C.N.)

REFORMED CHURCH

Uit "Statistics and Highlights of the General Synod 1959" van de Reformed Church in America putten wij de volgende gegevens.

Er zijn 6 particuliere Synodes, 45 classes en 81 kerken met 1090 predikanten. Het aantal gezinnen bedraagt 124.381.

Belijdende leden 219.360. Doopleden 90.612.

Het merendeel der Ref. Churches bevindt zich in het Oosten. In de Particuliere Synodes van New York en Nw. Jersey en Albany zijn 454 kerken. In het overige deel, Michigan, Chicago en omgeving, Iowa en omliggende staten en Californie bevinden zich 327 kerken (Canada inbegrepen).

Kerkelijk orgaan is "The Church Herald".

Op Zendingsgebied geeft men samen met de Chr. Ref. Church een maandblad uit "The Missionary Monthly".

Ook is er samenwerking op sommige plaatsen op schoolgebied en in stichtingen van barmhartigheid.

In Canada heeft de R.C.A. 30 gemeenten met 22 predikanten, 653 gezinnen en 7034 zielen.

Uit dit rapport zien we dat de Reformed Church of America, de oudste kerk van Nederlandse afkomst zich gestatig ontwikkelt in Canada.

Een ding moeten we nog opmerken, namelijk dit, dat er zo weinig contact is tussen de verschillende Hollandse kerkgroeperingen, veel minder dan in Nederland.

A. B.

CONTACT GEZOCHT

Wie kan mij helpen aan de adressen van:

J. C. Van Buiren, tot 1956 makelaar te Putten;

H. Steiger, vroeger te Dokkum, tot 1956 in Selkirk, Man.

en Jan Gredanus, afkomstig van Tzum bij Franeker.

J. Steendam
419 Desalaberry Ave.
Winnipeg, Man.

CONTACT GEZOCHT

I would like to contact
Rudi VanderStoel,
who a few years ago was living in Alberta with his parents.

B. Ipema,
3315 - 42 St. S.W.,
Calgary, Alta.

NOORDELIJKE EN ZUIDELIJKE BAPTISTEN

De twee grootste groepen van de Amerikaanse Baptisten zijn steeds de Noordelijke en Zuidelijke Conventies geweest. De Zuidelijke Baptisten zijn altijd wat rechtzinniger in de leer geweest dan de Noordelijke. Beide groepen beconcurreerden elkaar niet. De zuidelijken bleven in het zuiden en de noordelijken in het noorden en het westen.

Daarin is echter de laatste tijd enige verandering gekomen.

De Zuidelijke Baptisten Conventie, die reeds in 1945 werd georganiseerd, is de traditionele grenzen enige jaren geleden over getrokken en is in de noordelijke staten gaan werken, hoofdzakelijk in de grote steden en industriële centra, waarheen in de laatste jaren een groot aantal zuidelijke baptisten was gemigreerd.

De noordelijken hebben reeds in 1950 hun naam veranderd van Noordelijke Baptisten Conventie in Amerikaanse Baptisten Conventie.

De Algemene Raad van deze conventie heeft nu besloten ook leden te aanvaarden in de zuidelijke staten. Aan de evangelisatie-vereniging van deze kerk werd opgedragen een grondig onderzoek in te stellen en aansluiting van kerken te bevorderen. Medegedeeld werd dat er een groeiend aantal kerken en Amerikaanse baptisten in de zuidelijke staten is, die geen gemeenschap hebben met de daar aanwezige baptistische groepen en aansluiting zoeken bij de Amerikaanse Baptisten Conventie.

(I.C.N.)

ANSWER CROSSWORD PUZZLES

Last Week's — This Week's

LANDBOUW EN VEETEELT IN
NEW BRUNSWICK

Wanneer we de ontwikkeling van de landbouw bezien, moeten we terug gaan in de historie tot de tijd, dat alleen de Indianen de provincie bevolkten. Zij hielden zich, wanneer zij niet op trektocht waren, bezig met het verbouwen van het z.g. Indian Corn.

De eerste werkelijke farmers waren de Fransen. Aardig is de vermelding van de geschiedschrijver, dat in het jaar 1695 Louis d'Armours 65 acres land gecultiveerd had, waarop hij tarwe, erwten, Indian Corn en haver verbouwde, terwijl zijn veestapel 22 stuks hoornvee, vijftig varkens en 150 stuks pluimvee telde. Over het algemeen echter waren de Fransen meer jagers en vissers met een grote belangstelling voor de handel in huiden en pelzen. Zij verbouwden slechts zoveel, als zij absoluut voor hun levensonderhoud nodig hadden. Blijkbaar had de voortdurende vrees voor aanvallen van de Indianen een ontmoedigende invloed op de landbouw.

Toen de Engelsen kwamen, besteedden zij meer aandacht aan de houtbewerking en houthandel, dan aan de landbouw. Toch verbouwden de farmers reeds in het jaar 1804 grote hoeveelheden tarwe. De geschiedschrijver Cooney wees er in 1832 op, dat de welvaart van de provincie werd bedreigd door teveel belangstelling voor de houtindustrie en te weinig voor de landbouw. Hij gaf het volgende advies: "Lumber moderately, fish vigorously and farm steadily".

Dit advies werd ter harte genomen; er kwamen verschillende landbouwkundigen uit Engeland, om de bodem van New Brunswick en zijn mogelijkheden voor de landbouw te onderzoeken. Rapporten werden uitgebracht aan de regering van de provincie, die aantoonden, dat New Brunswick in staat was, een grote landbouwbevolking een bestaan te bieden. In 1851 werd op advies van Professor Johnston de New Brunswick Agricultural Society gesticht, thans het Department of Agriculture geheten. Dit Department telt nu een groot aantal diensten, die openstaan voor de farmers. Enige van deze diensten zijn:

Live Stock Services - horses, cattle, sheep, swine;

Herd Improvement Service;

Dairy Service - butter, cheese, milk, cream, ice-cream;

Poultry Service;

Veterinary Services - control of animal diseases;

Horticultural Services - apples, plums, pears, cranberries;

Small Fruit and Vegetable Service - strawberries, raspberries, blueberries, beans, corn, tomatoes, carrots, cabbage, etc.

Potato Production and Marketing;

Agricultural Engineering Service - farm machinery, farm building, marshland reclamation, land drainage;

Soils and Crops Service;

Field Husbandry - farm labour, fertilizers, seed production;

Credit Union and Cooperative Service;

Apiculture Service - bees;

Agriculture Societies;

Home Economics Service - Women's Institutes;

Agricultural Education.

Op verschillende plaatsen bevinden zich proef-stations, o.a. in de nabijheid van Fredericton, terwijl zich landbouwscholen bevinden te Sussex, Newcastle, Edmunston en Memramcook.

In de loop der jaren hebben zich vele farmers gevestigd in New Brunswick, voornamelijk in de vruchtbare valleien van de vele rivieren, die het heuvellandschap doorsnijden. Toch bracht een recent rapport van het Department of Agriculture aan het licht, dat van de 11 millioen acres mogelijk bouwland niet meer dan een derde is bezet door farmers, en zelfs dat gedeelte is nog niet helemaal gecultiveerd. Niettemin leverde de landbouw in New Brunswick in het jaar 1957 een inkomen op van $ 55,448,000.00.

De voornaamste producten, die verbouwd worden zijn wel graan en aardappelen. De aardappelen worden onder de beste gerekend van Canada en in grote hoeveelheden uitgevoerd als consumptie- en pootaardappel. Zij worden in hoofdzaak verbouwd in de Saint John River Valley in Carleton County en verder naar het Noorden. Ook appelen gedijen zeer goed en overal treft men boomgaarden aan, vooral het centrale gedeelte van de Saint John River Valley staat bekend om zijn goede kwaliteit appelen. Naast appelen wordt zacht fruit en groente verbouwd, zoals aardbeien, frambozen, blauwe bessen, bonen, erwten, mais, tomaten, peen, uïen, augurken, kool, knollen, kroten, etc. Verder gedijen haver en klaver zeer goed. De hooibouw is een belangrijke bron van inkomsten. Veel hooi wordt uitgevoerd.

Ook de veeteelt neemt een belangrijke plaats in en vormt een goede bestaansbron voor vele farmers. Naast hoornvee treft men vele schapen, lammeren, varkens en pluimvee aan. Er is een toenemende belangstelling voor beefproductie in de provincie. Vooral de overal gevestigde 4 H Clubs ijveren voor verbetering en uitbreiding van de veestapel. New Brunswick's vee staat bekend om de goede kwaliteit en vele stuks vee vinden hun weg naar andere provincies en naar de U.S.A.

Zoals uit het vorenomschrevene blijkt, biedt New Brunswick een uitstekende gelegenheid voor het gemengde bedrijf, naast het speciale Dairy bedrijf. Voor alle producten is een goede markt in de provincie zelf. De meeste farms hebben een flink stuk bos, waaruit de farmer niet alleen zijn brandhout, maar ook, vooral in de wintermaanden, hout kan betrekken voor de verkoop aan Lumber mills, om aldus zijn inkomen te vergroten.

In de centrale Saint John River Valley, nabij de uitmonding van de Keswick River, ongeveer 12 tot 20 mijl van de hoofdstad Fredericton verwijderd, heeft zich een groep Hollandse farmers gevestigd, die tezamen een groep van de Christian Reformed Church vormen. Vooral sedert de laatste jaren blijkt er meer en meer belangstelling voor dit prachtig gelegen gebied te bestaan.

Een volgende maal hoop ik wat te vertellen over het onderwijs, de tot stand gekomen grote werken gedurende de laatste jaren en de plannen tot verdere ontwikkeling van de provincie.

A. C. Pelkman,
Fredericton, N.B.